СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України

з питань правової політики

23 жовтня 2026 року

Веде засідання перший заступник голови комітету НІМЧЕНКО В.І.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, як ми домовлялися, на 15:00 годину засідання комітету на сьогоднішній день. І для розігріву давайте ми з'ясуємо наявність кворуму.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. Бабій присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

БОЖИК В.І. Божик присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк.

ВАСЮК О.О. Васюк присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. Ватрас присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко.

Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Демченко присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. Присутній Дирдін.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. Калаур присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. Князевич присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Німченко присутній.
Новіков.
Отраднова.

ОТРАДНОВА О.О. Присутня.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.
Пузанов.
Соболєв.

СОБОЛЄВ С.В. Присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. Стефанчук присутній.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс.

ФРІС І.П. Фріс на місці.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго дня, шановні колеги.

Тринадцять. Тринадцять осіб, ми маємо кворум для того, щоб розпочати нашу роботу. Наше засідання комітету я оголошую відкритим.

І почнемо, у нас сталі вже проблеми, оскільки на постійно не вибрана особа, стосовно обрання секретаря засідання комітету.

Шановні колеги, шановний Сергій Владиславович, ну як ми без вас.

СОБОЛЄВ С.В. Я не заперечую. Не втрачаємо на це час.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі.

Шановні колеги, ставиться на голосування питання стосовно того, щоб секретарем засідання комітету обрати народного депутата Соболєва Сергія Владиславовича.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

БОЖИК В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк.

ВАСЮК О.О. Васюк – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ватрас.

ВАТРАС В.А. Ватрас – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ВЛАСЕНКО С.В. Ще й Власенко – за, на всякий випадок.

ГОЛОВУЮЧИЙ. О, Власенко, Сергію, спасибі.

ВЛАСЕНКО С.В. Да, Василь Іванови, добрий день.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго дня.

Дирдін.

ДИРДІН М.Є. Дирдін – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

КАЛАУР І.Р. Калаур – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.

КНЯЗЕВИЧ Р.П. Князевич – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Німченко – за.
Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отраднова.

ОТРАДНОВА О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. За, Павліш.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.
Соболєв.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.
Фріс.

СТЕФАНЧУК М.О. Стефанчук – за.

ФРІС І.П. Фріс – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ігор Павлович Фріс.

ФРІС І.П. Фріс – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. І того: 16 осіб.

Шановні колеги, спасибі велике, ми вдячні вам, пане Сергію.

Тепер давайте перейдемо до порядку денного, який у вас є. Він розданий на сьогоднішній день. Я йду конкретно по питаннях, які винесені на… Чи є питання, які у кого визивають сумніви? До відома кажу, щоб ми не гаяли часу, стосовно звернення Національного агентства з питань запобігання корупції, Голова агентства відкликав заяву і звернення щодо роз'яснення. Тому з цього питання, мабуть, ми не будемо і голосувати…

ВЛАСЕНКО С.В. Ну, то знімаємо його розгляду, Василь Іванович, і все, це питання…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да-да, я за що і кажу, що знімаємо з розгляду.

ВЛАСЕНКО С.В. Да, ви праві.

_____. Так його і не треба було й ставити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, у кого є питання до нашого розпорядку дня, порядку денного?

_____. Василь Іванович… *(Шум у залі)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. …які у вас є. Стосовно «Різного», я потім скажу. Те, що ми вам роздали, за виключенням питання звернення національного агентства, воно виключено з розгляду.

КАЛАУР І.Р. Я розумію, Василь Іванович. Василь Іванович!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

КАЛАУР І.Р. Це Калаур Іван.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я чую, Іван Романович.

КАЛАУР І.Р. Дивіться, я з приводу цього роз'яснення. Вчора секретаріат повідомив, що…

ДИРДІН М.Є. Іван Романович, Іван Романович, його знято. Його знято. Не будемо це питання піднімати.

КАЛАУР І.Р. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Іван Романович, я думаю, що там вийшла, ну я так думаю, що це помилково вийшло, те, що пов'язано з цим питанням. Ніякого проєкту ніхто не готовив. Хто підготовив цей проєкт, то нехай відповість, якщо в кого є питання.

КАЛАУР І.Р. Все. Я почув вже. Я почув, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тому воно знято з розгляду. І як повинно воно було так вирішуватись. Так як воно було вирішено, шановні колеги, я вважаю, що це не в фарватері діяльності комітету в цілому. Це моє право...

ПАВЛІШ П.В. А що саме? Я щось пропустив, перепрошую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це хто запитує, шановні колеги? Що саме? Про що йдеться?

ПАВЛІШ П.В. Так, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Йдеться про те, що після нашого засідання тоді, коли ми зняли за клопотанням голови агенції, відбулося засідання чи нарада, не знаю, що це таке, на рівні підкомітету, в крайнім случає я про це нічого не знав. І все.

ПАВЛІШ П.В. По НАЗК, ви маєте на увазі?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Там був міністр юстиції. Там був представник НКРЕ і голова.

ПАВЛІШ П.В. Добре. У мене пропозиція буде по іншому пункту нашого порядку денного, а саме по предметах відання комітету, де зазначають по підвідомчості Генеральної прокуратури і взагалі органів прокуратури. Я на минулому засіданні

пропонував зняти це питання з порядку денного і провести міжкомітетські обговорення для того, щоб не створювати хаос в роботі Верховної Ради України. Тому моє клопотання буде, перед тим, як затверджувати порядок денний, зняти це питання з розгляду порядку денного і провести обговорення.

Дякую. Прошу членів комітету підтримати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це питання, з яких підстав. Давайте ми… По НАЗК нема питань?

ПАВЛІШ П.В. По НАЗК в мене нема питань.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Та не у вас, ви не один і я не один, колеги, у нас 16 осіб.

ОТРАДНОВА О.О. Нема. Нема питань по НАЗК.

ВЛАСЕНКО С.В. Нема. Знімаємо його.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Йдемо далі. Які ще є питання по порядку денному? Зараз звучало від пана Павліша питання про зняття з розгляду питання стосовно прокуратури.

ПАВЛІШ П.В. Саме так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Саме так. Шановні колеги, стосовно як воно виникло це питання, воно оговорювалося і воно окремо потім обговорювалося на засіданні комітету, і було висловлено, якщо ви пам’ятаєте, про те, що заслуговує на увагу, розглянути і звернутися до Голови Верховної Ради.

ПАВЛІШ П.В. Ми ж голосування не здійснювали, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я попрошу не перебивати. Шановні колеги, я закінчу, я не за голосування. Я говорю про те, що було предметом обговорення на комітеті. І вирішували питання, так що, ми винесемо його, повернемося, щоб ми працювали у фарватері, який визначено для нас Законом про комітети. Сказали, давайте, були виступаючі, ніхто не сказав проти. Тому ми і включили.

Якщо у вас стосується питання про те, що включати чи через голосування треба пропускати, я думаю, що в даному випадку чи в тому випадку пропускати його через

голосування поіменне не було потреби. Тому що не було проти, і ви навіть не були проти, пане Павліш. Ви були...

ПАВЛІШ П.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Те, що треба обговорити на міжкомітетському рівні.

ПАВЛІШ П.В. Саме так, пане голово.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сам так було. А відповідь було сказано, що на міжкомітетському рівні це ми і підпалимо той скандал. Це наше право – звернутися до Голови. Ми виходимо з того, що треба щоб комітети працювали у фарватері Конституції, приписів Конституції. Ми нічого не вимагаємо проти Конституції. І про це... на цьому погодилися наші колеги, і все.

Вам роздано наш висновок, пояснення і дана... проєкт постанови для Голови Верховної Ради України. Ніякого спантеличення в роботі, тим більше якогось хаосу, як тут кажуть, чи звучить, я думаю, що з цього приводу немає. У нас є таке право. Якщо колеги вважають, що такого нема, ми будемо сьогодні приймати рішення, ми обсудимо, скажете, що ні, ми будемо сидіти і займатися виключно кадровою політикою по приписах експертів зарубіжних. От і все.

В даному випадку йде мова про те, яка наша сфера діяльності, це наше право і наш обов'язок, якщо хочете, якщо під парламентським контролем знаходиться діяльність судової влади, включаючи провадження, шановні колеги, включаючи термін застосування, ми всі юристи, провадження в Конституційному Суді. Ви розумієте, про що йде мова, про наші контрольні функції. І виходячи з того, що теоретично, і це абсолютно точно, і на сьогоднішній день без ніяких висказувань проти про те, що існують треугольник судової системи, який пов'язує Конституція: це суди, це прокуратура і це адвокатура. І саме з цього питання ми виходили. І тому, я вважаю, що думати про те, що може бути скандал, - ніякого скандалу не буде, ми Комітет правової політики, є Комітет правоохоронної діяльності, є інші, нехай вони вискажуть і нехай вискаже Голова Верховної Ради, у нього є суб'єктивне і законом виокремлені права, і все. Ми будемо розглядати це питання, ми приймемо рішення таке, значить приймемо, і все. Я думаю, що так.

ПАВЛІШ П.В. Можна тепер сказати?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте ми послухаємо і приймемо.

ПАВЛІШ П.В. Можу відповісти тепер?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка.

ПАВЛІШ П.В. Я ж вас не перебивав, Василь Іванович.

Шановні колеги, ми здійснюємо свою діяльність з 28 чи 29 серпня 2019 року. І за цей час, сім років, Комітет з питань правоохоронної діяльності здійснював якраз відповідно до постанови Верховної Ради роботу, яка була пов'язана з діяльністю органів прокуратури. Зараз на там сьомому році нашої роботи все там перекреслити і говорити, що там вони якось добре чи погано здійснювали свою діяльність, давайте ми заберемо. Це не призведе до жодної позитивної роботи ні правоохоронного комітету, ні нашого, ні органів прокуратури. Тому що за ці сім років вони все ж таки напрацювали якісь там відносини і практику, нам зараз спочатку це треба, якщо там ми навіть візуалізуємо, що у нас буде якась постанова і нам передадуть, нам це доведеться зараз спочатку все починати. Тобто та практика, яка вже напрацьована правоохоронним комітетом. По-друге, ми ж розуміємо, що правоохоронний комітет також не буде сидіти, склавши руки, і казати, забирайте у нас органи прокуратури, тому що це їх предмет відання. І сьогодні там мені вже дзвонили теж із Комітету правоохоронної діяльності, запитували, що ви там розглядаєте.

Тому для того, щоб не створювати конфліктних ситуацій, які по суті своїй не призведуть до реальних наслідків, а призведуть тільки до сотрясання повітря і звинувачення один одного там в роботі чи недоопрацюванні, то я прошу виконуючого обов'язки голови комітету поставити на розгляд мою пропозицію зняти це питання з порядку денного для того, щоб можна було і створити таку міжкомітетську робочу групу, обговорити. І якщо ми можемо прийти до якогось спільного рішення, можливо, запросити до обговорення керівництво Верховної Ради України, інших фракцій, і прийти до якогось спільного рішення. Тому що ми своїми 17-ма голосами в комітеті не змінимо цю ситуацію, а тільки зробимо якесь незрозуміле діяння, яке не понесе будь-яких наслідків. Тому моя пропозиція зняти це питання з порядку денного і перейти до конструктиву.

Дякую і прошу колег, які підтримують мене в цьому, також підтримати.

_____. Василь Іванович, дозволите?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, чи чули, да?

_____. Василь Іванович!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я лише можу сказати стосовно конструктиву. Давайте, якщо ми застосовуємо слово, треба виходити з розуміння, етимологічного розуміння, от і все. Бідних і слабих кожен може потоптати ногами і все інше. Тому я не думаю, що Комітет правової політики, що його можуть потоптати.

ВЛАСЕНКО С.В. А я думав, це ви про прокуратуру, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А я про що?

ВЛАСЕНКО С.В. Я ж про це і кажу.

_____. Василь Іванович, дозволите думку висловити?

ВЛАСЕНКО С.В. А можна, дивіться, мені здається, що ми вже перейшли до обговорення цього питання по суті.

_____. От і я про те.

ВЛАСЕНКО С.В. І це означає, що питання потребує обговорення. Давайте ми його обговоримо, а яке рішення буде, відкласти, потім не відкласти – визначимося.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, правильно.

ДЕМЧЕНКО С.О. Або позитивне рішення.

ВЛАСЕНКО С.В. Да, або негативне. Це теж, все ж може бути.

_____. Я так само підтримую цю позицію з цього приводу.

ДЕМЧЕНКО С.О. Голосуємо за порядок денний, да і все.

ОТРАДНОВА О.О. Давайте голосувати за пропозицію Павла Васильовича, він виступив, вніс пропозицією внести зміни, давайте проголосуємо за цю пропозицію Павла Васильовича: виключити це питання. Якщо буде проти комітет, ми його будемо продовжувати...

ВЛАСЕНКО С.В. Ні, так просто сам факт... сам факт… Ні, дивіться, тут треба або зараз вступати в дискусію з паном Павлом і висловлювати позицію, і залізати всередину питання. Він же не лише торкнувся просто пропозиції, да, він почав пояснювати чому, навіщо, є контраргументи проти цього, є аргументи за це. Ми зараз ще будемо пів години це обговорювати і, знову таки, нібито не торкаючись питання, але, по суті, торкаючись питання.

Тому, пане Павле, є пропозиція до тебе, давай ми вийдемо... залишимо це запитання в порядку денному, а якщо внаслідок розмови ми погодимося з твоїми аргументами, які, ну, дійсно, слушні, мають право на існування і так далі, тоді і відкладемо його і підемо далі собі спокійно. Бо є аргументи і за, і проти, є всякі аргументи.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Навіть в рішенні, навіть в рішенні нашому ми можемо це сказати і закрити питання, якщо виходити з того, що ми не бачимо перспективи.

ВЛАСЕНКО С.В. Бо ми зараз, по суті, вийдемо в обговорення цього питання і будемо його годину обговорювати, не включаючи його в порядок денний.

ПАВЛІШ П.В. Ми порядок денний не один раз обговорювали досить довго перед тим, як за нього голосувати, давайте...

ВЛАСЕНКО С.В. Позиція, согласен.

ПАВЛІШ П.В. Да.

ВЛАСЕНКО С.В. Тоді давайте обговорювати це, давайте тоді обговорювати. Нема питань.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, так а що ми ...

ПАВЛІШ П.В. ...рішення, коли будемо приймати саме по суті.

ДЕМЧЕНКО С.О. Колеги, давайте проголосуємо в цілому порядок денний. Ну, слушна, правда, а потім обговоримо кожне з питань. Паша, ну, в принципі, правда, більшість була на минулому засіданні для того, щоб розглядати і реєструвати постанову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. На минулому засіданні чотири чоловіки, чотири людини тільки...

ДЕМЧЕНКО С.О. Василь Іванович досить справедливо запропонував це в порядку денному зробити, правда, і зараз переконувати, ну, зробити самі собі... Ми ж працюємо на державу від імені нашого ж комітету, не інших комітетів. Давайте з повагою до голови і підтримаємо відповідні пропозиції, які попередньо обговорювалося, а далі це питання дійдемо, і проголосуємо: або відкласти тоді це питання, або обговорювати, якщо не буде бажання обговорювати. Ну, зараз просто його зняти, без аргументів... Я погоджуюсь, тут Сергій Власенко правильно каже, нам треба тоді всім ставати в позицію, аргументувати, чому ми вважаємо це правильним або неправильним. І знову ж таки ми тоді це засідання потратимо виключно на це.

ПАВЛІШ П.В. Ну чому, це важливе питання.

_____. Є позиція і пропозиція Павла Васильовича. Я думаю, що справедливо ставити її на голосування.

ВЛАСЕНКО С.В. Ні, колеги, тоді давайте обговорювати це питання. Ну, окей, тоді давайте обговорювати позицію Павла Васильовича.

ОТРАДНОВА О.О. А нащо обговорювати позицію? У нас є пропозиція виключити питання з порядку денного. Давайте за це проголосуємо, і все.

ВЛАСЕНКО С.В. Ні, так кожен же може висловитися з цього приводу, правильно? Не тільки ж Павло Васильович має з цього приводу висловитися. Тоді давайте говорити про це, окей, хорошо. Я просто хотів зекономити час. Не хочемо економити час – окей. Всі маємо багато часу і натхнення – давайте про це говорити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так що, колеги?

ВЛАСЕНКО С.В. Ну, хочуть обговорення, Василь Іванович. Хочуть обговорення пропозицій Павла Васильовича. Давайте обговорювати. Я готовий перший почати, продовжити, якщо дозволите, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, тільки я хотів би єдине: в предметі обговорення виходити з правової платформи. Казати про те, що там якийсь комітет не віддасть, а ми хочемо собі забрати, це зовсім несерйозно і не це вбачається у винесенні на ваш розгляд. От і все. Тому я хотів би, щоб воно йшло в правовому фарватері, в тому числі обговорення: є проблема чи немає проблеми, яка система розподілу парламентського контролю між комітетами. Якщо є отакий фарватер, є такий фарватер. А те, що було сім років, та у нас 35 років було не те, що було. От і все питання. Я ж не про це веду мову, я веду мову про те, як воно повинно працювати відповідно і до Закону про комітети, і відповідно до Конституції, і все. Спасибі.

Тому давайте в порядку обговорення, ваше право, поважні колеги. Будь ласка, Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую, Василь Іванович. Дивіться, з одного боку, є пропозиція Павла Васильовича… Десь там говорять ще паралельно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, там шум іде, фон іде.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую.

З одного боку, є позиція Павла Васильовича, вона заслуговує на увагу, вона аргументована, але, з другого боку, давайте теж чесно скажемо, після того, як прокуратуру забрали з окремого розділу Конституції і перенесли в розділ судочинства, то прокуратура зараз виглядає частиною проблеми судочинства. Тому з точки зору конституційної, звичайно, це прерогатива нашого комітету, сто відсотків, тут, як на мене, немає жодних питань і жодних дискусій. Те, що як я погоджуюсь з Василем Івановичем, те, що хтось вів це питання сім років, а тепер буде чи не буде якийсь перерозподіл, це питання трошки інше.

Знов-таки чи треба за наслідками нашого сьогоднішнього обговорення пропонувати голові проєкт постанови? Скоріше за все, що не треба цього робити. Я би бачив собі ситуацію таку. Нам треба обговорити взагалі от абстрактно-юридично, чи треба

нам починати дискусію про те, що це питання нашої юрисдикції. Якщо ми прийдемо до висновку, що це питання нашої юрисдикції, юрисдикції нашого комітету і контролю нашого комітету, тоді ми повинні зробити те, що пропонує Павло Васильович: прийняти рішення про те, що ми звертаємося до Комітету правоохоронної діяльності для того, щоб розпочати з ними діалог з цього питання, послухати їхню позицію, провести декілька там спільних зустрічей і нарад, а після цього ми приймемо рішення, чи є необхідність там звертатися до голови, чи треба вносити зміни у постанову і так далі. Але питання це обговорити по своїй суті треба. Треба. Тому що по факту питанням нашої юрисдикції займається інший комітет. І ми можемо заплющувати очі на цю проблему, але проблема все одно існує.

Це не означає, що ми будемо торкатися питань Кримінального і Кримінального процесуального кодексів, це свята прерогатива Комітету правоохоронної діяльності, хай вони займаються. Але регламентація діяльності прокуратури з точки зору структури Конституції сьогодні це питання наше.

Іще раз кажу, в якій формі це завершиться, я би не поспішав з пропозицією до Голови Верховної Ради з проєктом Постанови про внесення змін. Але я би, припустимо, прийняв рішення про необхідність започаткувати перемовини з правоохоронним комітетом, обмежитись, напевно, якимось часом, бо це теж може тривати вічно. Висловити нашу позицію, сказати, що з точки зору Конституції воно так, добре це чи погано – це вже інше питання, але воно так з точки зору Конституції. І тому давайте спільно з правоохоронним комітетом шукати вихід. Але просто зняти це питання і сказати, що його не існує, – ну, це теж неправильно, це теж неправильно, колеги.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, хто ще бажає з цього приводу?

ДЕМЧЕНКО С.О. Народний депутат Демченко. Дозволите, Василь Іванович?

ГОЛОВУЮЧА. Народний депутат Демченко, будь ласка.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

Колеги, я повністю підтримую те, що сказав наш колега Сергій Власенко. Я думаю, що, враховуючи поважний статус кожного з належною юридичною освітою, всі розуміють правову сторону, і вона є безспірною, що це є компетенція нашого комітету.

Я хотів би пару рефлексій щодо семи років, що комітет займається. Ви знаєте, коли я пригадую, коли цей пункт повноважень від нашого комітету на початку нашої каденції перейшов до Комітету правоохоронної діяльності, я пам’ятаю мотивацію, чому так сталося. Мотивація у нас, на жаль, дуже принизлива для нашого комітету, тому що тоді для того, щоб стати головою комітету, була, стала умова, що ми це у вас забираємо, а тоді ти будеш головою комітету. Колеги, і це все продовжується сім років.

На сьогоднішній день, коли ви заходите до органів прокуратури, вони перше питання, коли ви заходите, вам задають: чи ми відносимося до правосуддя, чи не відносимося? Чому ми не у вашому комітеті, чому ми вважаємося правоохоронними органами, а не відносимося до системи правосуддя? Я на ці питання кожен раз відповідав і кожен раз задавав кожному новому керівнику комітету це питання. І кожний раз майже були одні й ті самі відповіді, пов'язані з тим, що хтось боявся за своє майбутнє, за якусь посаду, за якусь кар’єру, за якусь політику. Нарешті, до нас, я вдячний Василю Івановичу, на сьогоднішній день є керівник, який не боїться за це. І він робить те, що є правильним, що є в руслі Конституції. І це повага нас із вами до себе як мінімум зараз включення до порядку денного це питання і його починати розглядати. Якщо будуть аргументи для того, щоб відкласти, для того, щоб когось залучити для цього розгляду, щось не вистачає, хтось когось особисто просив, хтось комусь щось пообіцяв, колеги, аргументуємо, і тоді будуть підстави для відкладення, будь ласка. Але зараз зняти це питання – це фактично нас з вами принизити себе з точки зору неповаги Конституції. Конституції, розділу її правосуддя. Неповаги себе взагалі як суб'єктів парламентської діяльності, як депутатів, як комітету.

Тому я точно на це не згоден. Я просив би колег все-таки також проявити якусь силу, що все-таки ми Комітет правової політики і дійсно всі освічені юридично, і всі розуміємо, що ми чогось варті з вами.

Дякую. Я перепрошую за емоції, але юридично все пан Сергій Власенко все розклав, і тут додати чогось нічого.

А попередньо ми обговорювали на засіданні комітету це питання. І більшість висловлювались, що ми мусимо займати позицію не шляхом звернення, ой, там проблемка, ой, це прокуратура зараз у нас така погана через те, що ми з вами не обговорили, а дійсно зайняти позиції, надати пропозицію у вигляді проєкту постанови, де буде чітко зрозуміло і аргументовано тоді що обговорювати в тому числі з нашими колегами з іншого комітету, взагалі в парламенті. Я думаю, що ми взагалі з парламентом мусимо це обговорювати, а не тільки з колегами з іншого комітету. Не два комітети

мусять слідкувати положенням Конституції, а весь парламент, вся держава. Тому, колеги, я вважаю, що слушно воно в порядку денному, треба його розглядати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, хто ще бажає?

СОБОЛЄВ С.В. Якщо можна.

СТЕФАНЧУК М.О. Я тримаю руку вже досить довго. Ну, добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка, Сергій Владиславович.

СОБОЛЄВ С.В. Дякую. Я коротко. Я теж не хотів би обговорювати саме конституційну складову цього питання. Я так розумію, виникає питання етики взаємовідносин між комітетами для того, щоб правильне рішення підготувати для парламенту. Тому ми от минулий раз проговорили це питання, всі ніби погодилися з тим, що, да, треба було провести спільне засідання двох комітетів, можливо, під головуванням Голови або Першого заступника Голови Верховної Ради. І ми так рішення ніяке не ухвалили. Тому пропозиція зараз, щоб це питання залишилося в порядку денному, і саме пропозиція була б сформульована саме в такому плані. Звернутися до відповідного комітету, який зараз веде контроль за органами прокуратури і тим більше після всього, що відбулося в органах прокуратури. На жаль, це контроль дуже слабкий, як і контроль самого парламенту, ми це розуміємо. І далі провести спільне засідання за головування Голови та Першого заступника, чиї повноваження входять якраз в ці питання. І в такий спосіб ми б призначили вже засідання комітету, де вже по суті проговорили це питання. А так ми знову його відкладаємо, ще відкладаємо на якийсь час, а питання тільки накопичуються.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Там ще хтось. Спасибі, Сергій Владиславович.

СТЕФАНЧУК М.О. Стефанчук. Дозвольте?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Микола Олексійович.

СТЕФАНЧУК М.О. Дивіться, колеги, мені дуже подобається, коли починають говорити про повагу, але забувають самі цю повагу проявляти. Ви знаєте, дуже дивно звучить історія про розгляд повноважень іншого комітету без цього комітету. Це мені нагадує перемовини про Україну без України. Якщо ми говоримо про зміну повноважень і ця зміна стосується іншого комітету, так, будь ласка, ми зробимо обговорення з іншим комітетом, а не так, що ми прийняли рішення, а тепер давайте його виконувати. Повага має починатися з себе і повагу треба проявляти до своїх колег.

Тому я бачу цю історію дуже просто. Сьогодні ми маємо зняти це питання. Ми маємо провести робоче засідання з нашими колегами з суміжного комітету, проговорити, визначитись, призначити спільне засідання наших комітетів, включити в це спільне засідання наших комітетів в порядок денний питання перерозподілу і перегляду повноважень комітетів, і тільки тоді це буде з повагою, з розумом і… *(Не чути)*А не так, що ми вирішили, ми приймаємо, а потім результату *(нерозбірливо)*. Оце основне бачення. Повага, поважаємо самі себе і робимо спільне засідання комітету.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми ж комітет правової політики, ми без поваги не можемо. Там в кожному слові є повага, шановні колеги. Тому, якщо є звинувачення, в чому неповага. Не наш рівень на рівні комітету вирішувати. Це вирішувати повинні, тут вже звучало, сумісне засідання за присутності відповідальних робітників за функціонування Верховної Ради, яка не є юридичною особою. От і все. Шановні колеги, ми не кажемо, що ми собі забираємо, ми кажемо, з точки зору, як це …

ВАТРАС В.А. Василь Іванович, народний депутат Ватрас хотів би ще сказати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, ще раз, шановні колеги. Хто бажає?

БАБІЙ Р.В. Бабій ще хотів.

ВАТРАС В.А. Якщо дозволите.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, представтесь.

ВАТРАС В.А. Якщо дозволите. Народний депутат Ватрас. Я перший піднімав руку.

БАБІЙ Р.В. Ну, нехай Володимир Антонович, а потім я.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хорошо. Хорошо.

ВАТРАС В.А. Я знаходжусь в дорозі, може перериватися зв'язок.

Дивіться, шановні колеги, я свою позицію стосовно місця прокуратури в системі правосуддя висловив на попередньому засіданні. Але…*(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимир Антонович, зупиніться на бугорку.

ВАТРАС В.А. …*(Не чути)* Давайте проголосуємо пропозицію Павліша, а потім підемо далі.

БАБІ Й Р.В. Роман Бабій, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я єдине, чим закінчив Антонович, що він сказав?

БАБІЙ Р.В. Він запропонував розглянути пропозицію Павла Васильовича і піти далі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я зрозумів. Далі.

БАБІЙ Р.В. Роман Бабій. Дозволите, Василь Іванович? Дивіться, проблема є, на моє переконання, і я не буду повторюватись, там положення Конституції і так далі. І колеги, і ті, хто за зняття з порядку денного, і ті, хто проти зняття з порядку денного, по суті, підтверджують, що проблема є, бо по суті ми зайшли в обговорення питання. Якщо ми виключимо з порядку денного, на моє переконання, ми визнаємо, що проблеми немає, що нема чого розглядати і тому ми знімаємо з порядку денного. У мене все-таки пропозиція залишити його в порядку денному, розглянути і прийняти рішення або те, про яке говорить Павло Васильович і колеги, які його підтримують, провести консультації попередньо з…

ВЛАСЕНКО С.В. Микола Олексійович Стефанчук про це говорить, ми таке рішення можемо прийняти за наслідками обговорення, нема жодних питань з цим.

БАБІ Й Р.В. Да-да. Або те, про що говорить Сергій Власенко, або…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шляхом прийняття рішення комітетом…

БАБІЙ Р.В.Дайте я договорю, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка.

БАБІЙ Р.В. Або те, яке запропоновано нам в проєктах, які розіслані. Ну це опції у нас, у нас кілька опцій є, і ми кожну з них можемо реалізувати через прийняття відповідного рішення на комітеті.

А все-таки я за те, щоб залишити це питання в порядку денному і все-таки якесь рішення прийняти, що далі з цією проблемою робити, бо проблема є.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, ще є бажаючі?

ОТРАДНОВА О.О. Дозвольте?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Олеся Олександрівна.

ОТРАДНОВА О.О. Колеги! Дякую, Василю Івановичу. Дивіться, це питання воно має власне дві складові: змістовну і процедурну. Змістовна, я також висловлювала свою позицію, і, напевно, вона у нас спільна, тому що є дійсно проблеми, що її треба якось вирішувати. А от процедурно як? То на моє переконання, ми на сьогодні не готові процедурно це питання вирішувати, бо якщо ми просто, як нам пропонується, прийнято рішення звернутися з проєктом постанови, да, ну, я тут згодна з Сергієм…

ВЛАСЕНКО С.В. Ні-ні-ні.

ОТРАДНОВА О.О. …паном Власенком, що ми нікуди не приїдемо, да, то єсть… 17, а в нас ще парламент.

ВЛАСЕНКО С.В. Ні-ні, пані Олеся, вибачте.

ОТРАДНОВА О.О. Можна, я закінчу, Сергій Володимирович.

ВЛАСЕНКО С.В. Так у нас просто на столі три або чотири опції в результаті в результаті нашого голосування. І те, що пропонує Павло Васильович, ми можемо прийняти внаслідок нашого обговорення, не приймаючи ніяких постанов. І як каже Микола Олексійович Стефанчук, після обговорення ми можемо з усією повагою сказати: хлопці, наше бачення нашого комітету, що тут є проблема. І тому ми звертаємося до Комітету правоохоронної діяльності з проханням спільно зібратися і цю проблему обговорити. Ми можемо це зробити за наслідком нашого обговорення, але нам треба це обговорити і формалізувати.

ОТРАДНОВА О.О. Добре, я з вами згодна, що саме так треба робити, що нам треба спілкуватися, але наскільки це питання доцільно прямо сьогодні ставити, коли ми не готові самі, да, і сперечаємося. Ну, давайте ми обговоримо внутри комітету, потім обговоримо з правоохоронним комітетом, а потім вже будемо йти. Нам же, ми повинні мати спільне якесь бачення, спільну мову.

Тому я за пропозицію Павла Васильовича. Дякую.

_____. *(Не чути)*

БАБІЙ Р.В. А якого підкомітету, якщо це комітетське питання? Тут як би немає, я б не сказав, що…

ПАВЛІШ П.В. Василь Іванович, можна також висловити думку з приводу того, що вже звучало, і я б хотів зазначити наступне.

По-перше, там щодо того, що звучало, хтось комусь віддав повноваження ці при отриманні якихось посад, – мені цього не відомо. От єдине, що я хочу сказати, що в нас постанова перша про утворення комітетів, вона була прийнята, це, напевно, перший день роботи нашого парламенту нашого скликання. І тоді було так розподілено між усіма фракціями, між усіма комітетами повноваження, створені нові комітету там і все інше. Тому щодо цього, тут питання зрозуміле, як воно там на початку формувалось усе.

Щодо того, щоб провести спільну нараду, я, чесно кажучи, Сергій Володимирович, це і пропонував ще на минулому засіданні... через минуле засідання. Ми тоді нічого не голосували і ніяких рішень комітет не приймав щодо цього.

ВЛАСЕНКО С.В. Так давайте проголосуємо і приймемо сьогодні.

ПАВЛІШ П.В. Тому от... тому от на сьогоднішній день...

ВЛАСЕНКО С.В. От я особисто за наслідками обговорення готовий твою пропозицію підтримати. Не приймаючи постанови, прийняти рішення про те, що нам треба спільне засідання – раз, що ми як комітет вважаємо, що це наше питання, але ми розуміємо, що є позиція колег і її треба обговорити з колегами. І тому ми, не приймаючи постанову, приймемо ці процедурні рішення. І далі голова комітету буде діяти згідно із цими рішеннями комітету, все.

ПАВЛІШ П.В. Саме так. Тому в нас уже, бачите, при обговоренні порядку денного сформувалося ще одна пропозиція Сергія Володимировича щодо все ж таки проведення спільного засідання.

ВЛАСЕНКО С.В. Ні-ні-ні, у мене, дивися, ми зараз обговорюємо просте питання: чи ми це питання виключаємо, чи воно залишається.

ПАВЛІШ П.В. Да, ну, ми ж можемо зараз... Ми ще не встановлювали порядок денний. Ми можемо сформувати його іншим чином, це питання виключити.

ВЛАСЕНКО С.В. Не можемо, бо нам треба розглянути питання і прийняти рішення комітету: чи ми вважаємо, що це питання нашої юрисдикції, формально ми це повинні зробити. Да, ми вважаємо, ну, я так, принаймні більшість колег так висловилося уже, що ми вважаємо, що це рішення... що це юрисдикція нашого комітету. Ми це рішення повинні, ну, там, я не знаю, прийняти, що ми так вважаємо, не ображаючи колег, ми так вважаємо. І саме тому ми звертаємося до колег із пропозицією це обговорити. І саме тому це питання правильно сформульоване в порядку денному. Єдине, що я розумію, що всіх насторожило: уже проєкт постанови, проєкт звернення до Голови Верховної Ради, але ми не зв’язані цими документами, це не означає, що ми наприкінці це проголосуємо.

ПАВЛІШ П.В.. Ми ... *(Не чути)* будемо голосувати. Ми ж маємо...

ВЛАСЕНКО С.В. Я, припустимо, якби ми почали обговорення цього питання в рамках порядку денного, я би підтримав позицію Павла Васильовича і сказав, що, хлопці,

нам треба визначитися: перше – чи ми вважаємо, що згідно із Конституцією це наше, да, проголосували, да, це наше. Ну, ми тут по-інакшому не зробимо.

А друге питання, з повагою до колег, ми приймаємо рішення, не голосуємо за проєкт постанови, а голосуємо за те, що нам треба провести спільне засідання, там чи обговорення, спільне обговорення разом з Комітетом правової політики за участю керівництва Верховної Ради, і капець, і вирішили питання, і йдемо далі.

ПАВЛІШ П.В. Давайте це і зробимо. Давайте ми приймемо зараз порядок денний проведення цього спільного засідання, звернутись до них. Сядемо, там їх 20, нас 17, один одному вискажемо, кожен свою думку, кожен, що бачить. І ми потім, можливо, прийдемо, може, ми і не прийдемо до якогось спільного рішення, але ми все ж таки якусь процедуру, людську і...

ВЛАСЕНКО С.В. Ні-ні, розмову з ними проведемо, звичайно. Так розмову з ними треба провести. Ніхто ж не говорить, що треба без них звертатися до Голови Верховної Ради, типу «это наше, отдайте нам наши три аршина». Ну, це неправильно, звичайно. Так тому, я ще раз кажу, але питання повинно бути в порядку денному. Ми повинні прийняти рішення: перше – що ми вважаємо, що тут це наше питання, оскільки прокуратура в розділі «Правосуддя» знаходиться в Конституції; і друге – що ми звертаємося до колег з пропозицією провести спільне засідання і це питання обговорити разом. Все, крапка. Два рішення прийняли – і пішли далі. Але за наслідком розгляду цього питання в порядку денному. Бо якщо ми його знімемо, то ми тоді ці рішення приймати не можемо. А якщо ми будемо приймати рішення лише про те, що нам треба провести спільне засідання, а у нас що, офіційно в комітеті є позиція щодо того, що це наше? Немає такої позиції, офіційної я маю на увазі. Ну, я так просто по позиціях колег, які висловлюються, розумію, що вона існує, але формально-юридично її нема.

Тому нам треба залишити це питання в такому вигляді, як є, але, розглядаючи його, прийняти два рішення, і все, і йти далі. Йти далі на перемовини з Комітетом з правоохоронної діяльності.

ПАВЛІШ П.В. Це питання, так, як воно є, воно під собою резюмує, що ми маємо проголосувати... *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу зачитати питання. Пане Павло, я зачитаю вам питання, щоб було зрозуміло: питання щодо статусу прокуратури як складової частини

функціонування системи правосуддя і питання віднесення організації та діяльності органів прокуратури до предметів відання Комітету з питань правової політики.

ВЛАСЕНКО С.В. Ну, супер! І відповідаючи на це питання порядку денного, ми говоримо, що ми вважаємо, що воно наше, ми вважаємо так. А питання друге, процедурно, що ми вважаємо, що нам треба започаткувати обговорення цього питання з правоохоронним комітетом. Крапка. Все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І все. Питання стоїть, шановні колеги, і все, питання. І ми вирішуємо по цьому питанню.

Перше. При наявності 131 зі значком прим. і двох рішень Конституційного Суду, і слово це не я придумав «функціонування системи правосуддя як складова частина», і тому вам запропоновано визначити як Комітету правової політики, яке виробляє стратегію, по суті, згідно Закону про комітети в цій області правовідносин і в цій області застосування законодавства. І все.

І друге. Якщо ми виходимо, що це складова частина і питання віднесення організації та діяльності органів прокуратури до предмету відання. І все. От такі питання пропонується обсуди і прийняти рішення. Ще раз повторююсь, яке ви рішення приймете, ваше право.

ПАВЛІШ П.В. Яке рішення? От як ми рішення маємо прийняти?

ВЛАСЕНКО С.В. Два рішення. Перше, що ми вважаємо, що згідно з Конституцією це наша юрисдикція. Раз. А друге рішення, що ми звертаємося до Комітету правоохоронної діяльності з пропозицією обмінятися думками з цього приводу і пошукати якесь рішення цього питання. Все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Консенсус вирішення, да.

ВЛАСЕНКО С.В. Все!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, хто ще бажає?

Павло Васильович, … *(Не чути)* питання. Та ми підемо і там його вирішимо у порядку денному.

ПАВЛІШ П.В. Василь Іванович, справа в тому, що вважаю, що більш цивілізований шлях буде зняти питання і провести спільне засідання нашого комітету і Комітету правоохоронної діяльності.

ВЛАСЕНКО С.В. А якого біса? Якого біса ми будемо проводити таке спільне засідання, чого?

ДЕМЧЕНКО С.О. Так треба рішення хоча б прийняти з цього приводу.

ВЛАСЕНКО С.В. Чого? У нас що, є рішення комітету, що це наше? Ні.

ДЕМЧЕНКО С.О. Ми ж говорили, що один з варіантів розглянути на комітеті, і після цього будуть підстави з ними проводити обговорення.

ВЛАСЕНКО С.В. Конечно!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так точно!

ДЕМЧЕНКО С.О. Ну, так же ми обговорювали минулого засідання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так ми і консультувались, і я з колегами, що ми обговорюємо, і ми тоді виходимо на що: що ми розглянули, ми встановили те-то, те-то. Колеги, а реально ми маємо інше. От давайте ми подивимось, як це воно повинно вирішуватись згідно приписів Конституції, по якій ми повинні з вами жити, навіть у військовий час.

ПАВЛІШ П.В. Шановні колеги, я свою думку висловив. Прохання зробити, або підтримати, або, якщо у вас інша думка, я поважаю всі ваші думки. Тому знімати питання щодо зняття я не буду. Просив би все ж таки, Василь Іванович, поставити його на голосування. Нехай комітет визначається. Будуть … *(Не чути),* будемо потім розглядати їх.

ВЛАСЕНКО С.В. Давайте, давайте. Єдине що, якщо ми знімемо це питання з порядку денного, я не бачу жодної підстави проводити будь-які спільні засідання з іншими комітетами. А так все нормально. Давайте голосувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, всі висловили свою думку спокійно. Спасибі вам за це.

Давайте ми вирішимо. Поступила пропозиція зняти з розгляду питання щодо статусу прокуратури як складової частини функціонування та питання вирішення питання організації та діяльності органів прокуратури під предметом відання Комітету з питань правової політики.

Хто за пропозицію Павла Васильовича Павліша про зняття з порядку денного цих питань? Прошу голосувати.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. Бабій - утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

БОЖИК В.І. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк. Олександр Олександрович.

Ватрас. Володимир Антонович. Ватрас.

Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Проти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур.

Князевич.

Німченко. Проти.

Новіков.

НОВІКОВ М.М. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отдарнова.

ОТРАДНОВА О.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Павліш – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.
Соболєв.

СОБОЛЄВ С.В. Проти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.
Фріс.

СОБОЛЄВ С.В. 3 – за, 2 – утримались… А, за. 4 – за, 2 – утримались, 4 – проти.

_____. Так у нас ще Ватрас є і Калаур.

СОБОЛЄВ С.В. Вони не відповіли.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вони не приймали участь.

СОБОЛЄВ С.В. Рішення не прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Рішення не прийнято.

Шановні колеги, ставиться питання про затвердження порядку денного засідання комітету, я так розумію, який запропонований.

ВЛАСЕНКО С.В. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, хто – за? Прошу голосувати.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. Бабій – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

БОЖИК В.І. Божик – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Васюк.
Ватрас.
Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.
Калаур.

КАЛАУР І.Р. Пробачте, у мене не було зв'язку, ми за яке питання голосуємо?

ВЛАСЕНКО С.В. За порядок денний в цілому.

КАЛАУР І.Р. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Князевич.
Німченко – за.
Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отраднова.

ОТРАДНОВА О.О. Утрималася.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павліш.

ПАВЛІШ П.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пузанов.
Соболєв.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

СТЕФАНЧУК М.О. Стефанчук – утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Фріс Ігор Павлович. Фріс. Щось із зв’язком, шановні колеги.

СОБОЛЄВ С.В. 7 – за, 4 – утрималися.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І що ми маємо, пане секретар?

СОБОЛЄВ С.В. А який кворум, нагадайте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А кворум у нас, починали із 16, а зараз менше...

СОБОЛЄВ С.В. Який кворум мінімальний?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Одинадцять.

СОБОЛЄВ С.В. Одинадцять. Рішення прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сім і чотири – одинадцять.

ВЛАСЕНКО С.В. Рішення прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Других...

_____. Почекайте. Як прийнято? Павліш, Ватрас – утримався, Отраднова, Стефанчук і Калаур. То вже п’ять.

СОБОЛЄВ С.В. 7 – за.

_____. Порахуйте, порахуйте, будь ласка, Ватрас – утримався, Калаур – утримався, Стефанчук – утримався, Отраднова – утрималася.

СОБОЛЄВ С.В. Порахуйте ще раз. 7 – за, 5 – утрималися.

ГОЛОВУЮЧИЙ. 7 – за, 5 – утрималися. Дванадцять осіб, кворум є.

7 –за, 5 – утрималися. Рішення прийнято.

Шановні колеги, порядок денний пропонується проголосувати в цілому. Хто – за це?

ВЛАСЕНКО С.В. Так а ми його проголосували: 7 проти 5.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я щоб не було, я повторюю ще раз.

ВЛАСЕНКО С.В. Так а навіщо? Сім проти п’яти ми проголосували, йдемо дальше.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, все. Тоді порядок денний прийнятий, шановні колеги. З вашого дозволу, ми переходимо безпосередньо до роботи – розгляду законопроєктів, які передбачені нашим порядком денним.

На ваш розгляд, шановні колеги, пропонується законопроєкт про внесення змін до статті 31 Кодексу адміністративного судочинства. Всі матеріали у вас є. Є висновки ГНЕУ. Є з Мін'юсту інформація. І пропонується наш висновок від комітету, як проєкт.

Шановні колеги, в порядку обговорення я хотів би, щоб виступив чи надав інформацію автор законопроєкту, чи від підкомітету, чи автор безпосередньо законопроєкту. Яке ваше бачення?

ДЕМЧЕНКО С.О. Не заперечуємо, Василь Іванович. Народний депутат Демченко, якщо дозволите.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, спасибі за підтримку.

Прошу автора законопроєкту надати інформацію і доповісти членам Комітету правової політики стосовно обоснованості, необхідності, доцільності і фінансового забезпечення діяльності цього запропонованого законопроєкту, вірніше, застосування.

Будь ласка.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую, Василь Іванович. Народний депутата Сергій Демченко.

Законопроєкт 13397. Почну з кінця. Додаткових якихось фінансових асигнувань для реалізації законопроєкт не потребує. Законопроєкт пропонується доповнити частину шосту статті 31 Кодексу про адміністративне судочинство України новим абзацом, відповідно до якого в разі розгляду справи Великою Палатою Верховного Суду апеляційного порядку головуючим на засіданні є суддя-доповідач визначений єдиною судовою інформаційно-комунікаційною системою при первісному розподілу справ без врахування спеціалізації судді юрисдикції касаційного суду, зборами суддів якого суддю обрано до Великої Палати.

Чим саме у нас необхідний цей законопроєкт, ми обґрунтовуємо? Що є у нас особливості здійснення Великою Палатою Верховного Суду повноважень апеляційної інстанції. Ви знаєте, що це стосується виключно справ адміністративного провадження. Оскільки ми з вами мусимо керуватися принципами, які зазначені у відповідних процесуальних кодексах щодо процесів, а саме, що має бути рівномірний розподіл судового навантаження, що має бути рівний статус суддів, і відповідно у межах апеляційного провадження у нас Велика Палата Верховного Суду діє в межах адміністративної юридисдикції, я підкреслюю, як суд факту, встановлюючи конкретні відносини сторін, подій, обставини і застосовуючи до них конкретні норми, а також виконуючи функцію перевірки обґрунтованості і законності рішень суду першої інстанції, то я вважаю, що в такому випадку спеціалізація судді не є визначальною, його процесуальна компетентність є універсальною у межах Великої Палати.

Саме на вирішення цієї ситуації і спрямований законопроєкт. На мою думку, це додасть процесуальної рівності суддів, додасть неупередженості, додасть рівномірність навантаження, що є фактично насамперед обов’язковим у діяльності судів. Ми неодноразово чули, коли заходять до Великої Палати ті чи інші особи, які звертаються і кажуть, а чому саме розподіляється тільки на цих суддів, коли Велика Палата діє як одна установа, як апеляційна інстанція по цим адміністративним провадженням.

Колеги, є у нас позитивні висновки Вищої кваліфкомісії суддів України, підтримала цей законопроєкт, бюджетний комітет, і є рішення Пленуму Верховного Суду таке ж позитивне, і Верховний Суд підтримав цей законопроєкт.

Колеги, я би просив би далі надати слово судді Великої Палати…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ясно. Пане Сергію, хвилинку.

ДЕМЧЕНКО С.О. Да, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви закінчили?

ДЕМЧЕНКО С.О. Да, я просто хотів зазначити, що цей законопроєкт мною розроблявся за участю суддів Верховного Суду…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми зараз оголосимо, хто з цих законопроєктів, хто запрошений на засідання комітету, в тому числі від Міністерства юстиції, тому що у нас є лист, від Верховного Суду, тим більше, що є безпосередні розробники, вони теж запрошені, і Вища рада правосуддя, Державна судова адміністрація, і є Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради з прав людини з цього приводу. І тому я інформую вас про це, всі представники ці є, наскільки я проінформований.

Оскільки йдеться, і вже тут доповіли перші із законів, я хотів би представити комітету, що приймає участь безпосередньо як розробник законопроєкту. Від Верховного Суду суддя у нас є?

ДЕМЧЕНКО С.О. Так. Кривенда Олег Васильович є. Вікторович, перепрошую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Від Верховного Суду Олег Вікторович Кривенда є?

КРИВЕНДА О.В. Я є, Василь Іванович, я на місці.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Шановні колеги, я вам скажу, це хороша справа – сумісна праця над законопроєктами. І подивіться і висновки ГНЕУ, і є питання по кожному законопроєкту, разом з тим це тут на правовій платформі пропонується. То з вашого дозволу, колеги, я хочу, щоб все-таки сказав свою думку практик, правозастосувач, який

як живе тіло цей організм закону, запропонований в проєкті, застосовує. Я маю на увазі, в системі адміністративної юстиції. Будь ласка, Олег Вікторович.

КРИВЕНДА О.В. Добрий день, шановні народні депутати. Перш за все я дякую за можливість взяти участь у засіданні комітету.

По-друге, хочу подякувати авторам законопроєкту за надзвичайно плідну роботу щодо цього проєкту і сказати про надзвичайну важливість цього законопроєкту, який перш за все не для суддів Верховного Суду, а для тих учасників справ, які звертаються до Верховного Суду як суду першої інстанції, а потім відповідно до апеляційного суду, яким є Велика Палата. Оскільки згідно зі статтею 129 Конституції України право на апеляційний розгляд забезпечено на конституційному рівні і кожна особа має право відповідно до Конституції і Закону не тільки на апеляційний розгляд, а і відповідно в розумні строки цього апеляційного розгляду його справи.

Хочу сказати про те, що тільки адміністративна юрисдикція стала на Великій Палаті як апеляційна, апеляційні справи лише цієї юрисдикції, оскільки всі інші справи – кримінальні, господарські і цивільні – розглядаються Великою Палатою у визначених випадках лише як у касаційному порядку за умов, які визначені законом, коли Велика Палата сама бере ці справи до провадження.

Що стосується апеляційних скарг, то всі ці рішення, які ухвалені Верховним Судом як судом першої інстанції, Велика Палата переглядає без права вибору, чи розглядати ці справи, чи ні. Всі ці справи мають бути переглянуті в апеляційному порядку. Хочу зазначити про те, що згідно із статтею 151 Кодексу адміністративного судочинства України рішення ухвалені Верховним Судом як судом першої інстанції, вони навіть якщо за умови задоволення позову про скасування санкцій, введених указом Президента, постанови... рішень Вищої кваліфікаційної комісії, рішень Вищої ради правосуддя, не можуть бути ні зупинені виконання їх, не може бути забезпечено позов, тобто ці рішення діють аж до апеляційного перегляду Великою Палатою. І, на жаль, коли ці справи розподіляються лише на п’ятьох суддів адміністративної юрисдикції, апеляційний розгляд триває не 60 днів, як передбачено законом, а роками, і ми мусимо це визнати.

Хочу сказати, що судді апеляційної інстанції Великої Палати, вони всі рівні в своїх правах, проте розподіляються справи лише на п’ятьох суддів адміністративної юрисдикції, причому що Велика Палата є єдиною апеляційною інстанцією в Україні, яка укомплектована повністю – 21 суддя в цьому суді. Жодного суду в Україні, який був би укомплектований повністю, немає. І якщо тільки хтось вибуває із Великої Палати, Велика Палата припиняє авторозподіл...

ВЛАСЕНКО С.В. А Велика Палата – це окремий суд у вас?

КРИВЕНДА О.В. Це як суд апеляційної інстанції, я маю на увазі, як суд апеляційної інстанції. Коли тільки немає одного судді у Великій Палаті, авторозподіл припиняється і до обрання касаційним судом відповідним ще одного члена Великої Палати.

Тому, шановні народні депутати, як на мене, цей законопроєкт покликаний перш за все забезпечити доступ учасників справи до правосуддя і для розгляду цих справ, мається на увазі …*(Не чути)* по першій інстанції Верховним… у розумні строки.

Щодо навантаження, це вже другорядне питання – навантаження, перш за все це доступ до правосуддя, але щодо навантаження, то хочу сказати, що в деяких суддів Великої Палати з інших юрисдикцій за рік може бути в доповіді одна-дві справи, притому, що ці судді мають рівні права при ухваленні рішень Великою Палатою.

Тому, як на мене, законопроєкт він є цілісним, він є правильним, він є таким, що забезпечує права учасників на апеляційний розгляд у розумні строки і, як на мене, він має…мені здається, що він має бути підтриманий. Крім того, що цей законопроєкт був підтриманий Пленумом Верховного Суду, а Верховний Суд, відповідно розглянувши висновок один і висновок інший щодо цього законопроєкту, ухвалив саме таке рішення, вважається, що якщо до апеляційної інстанції, Велика Палата має додати справу з урахуванням авторозподілу на всіх суддів Великої Палати. Це буде сприяти як справедливому розподілу, це буде сприяти доступу до апеляційного провадження і це буде сприяти до виконання Верховним Судом своїх функцій.

Дякую, якщо це коротко, готовий відповісти на запитання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі. Може є запитання? У нас співавтор, перший виступив автор. Запитань не було.

ОТРАДНОВА О.О. Є запитання. Дозвольте, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, будь ласка.

ОТРАДНОВА О.О. Отраднова, є запитання. У мене запитання, напевно, і до першого автора, і до співавторів. Запитання перше. Щодо навантаження. Скажіть, будь

ласка, все ж таки в конкретних цифрах, яке навантаження на суддів, да, от адміністративної юрисдикції, наскільки воно більше ніж на суддів інших юрисдикцій…

ВЛАСЕНКО С.В. Тобто треба по всіх юрисдикціях. По всіх юрисдикціях треба.

ОТРАДНОВА О.О. Да, по всіх юрисдикціях, щоб ми просто зрозуміли, дійсно, перевантаження чи ні?

КРИВЕНДА О.В. Я зрозумів. Дякую за запитання. Я беру цю інформацію, переді мною за 2025 рік і за 2026 рік. У 2025 році на розгляд Великої Палати надійшло 864 процесуальних заяви, скарг, проваджень, із них 529 адміністративних справ, тобто 61 відсоток. З урахуванням того, що Велика Палата розглядає справи, скарги на рішення Вищої ради правосуддя, ухвалені на рішення дисциплінарних палат, цей показник становить 70 відсотків. У 2026 році цей показник становить 72 відсотки, тобто на п’ятьох суддів адміністративної юрисдикції розподіляється 72 відсотки всього навантаження Великої Палати, на інших 15-х суддів розподіляється 28 відсотків.

ОТРАДНОВА О.О. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олеся Олександрівна, вас нечутно.

ВЛАСЕНКО С.В. А її, по-моєму, вибило, судячи з усього. Вона пропала і з екрана. А ні, є, на екрані є, вибачте. На екрані є.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олеся Олександрівна!

Шановні колеги, в кого є ще запитання? І якщо, то ми відновимо, зараз як вийде на зв’язок колега.

БАБІЙ Р.В. Запитань немає, є думка щодо цього законопроєкту у порядку обговорення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Будь ласка, Роман Вячеславович.

БАБІЙ Р.В. Бабій Роман. Колеги, я підтримую цей законопроєкт і закликаю колеги теж підтримати його у першому читанні. Тут я не буду повторювати аргументи шановного

судді, я їх розумію, поділяю, тому що ми це питання вже досить давно обговорюємо, цьому були присвячені окремі наради навіть у свій час, певний час назад.

Я не вважаю, що питання навантаження – це все-таки другорядне. Воно теж важливе в цьому випадку є, тому що всі судді Великої Палати отримують щонайменше однакову суддівську винагороду. А як тільки що провели статистичні дані, ну, це вони відомі тим, хто цікавиться, то це не зовсім справедливо, коли кілька разів судді адмінюрисдикції мають більше навантаження, причому права у прийнятті рішення, голосуванні за нього, воно абсолютно однакове у всіх суддів Великої Палати. І причому не поодинокі випадки,наскільки я знаю, Олег Вікторович підтвердить, я думаю, може це підтвердити, коли судді Адмінпалати вивчали справу, готували її до розгляду, готували повний проєкт рішення і потім він не приймався, бо проєкт рішення був запропонований суддями іншої юрисдикції. І саме той проєкт рішення, який запропонований суддями інших юрисдикцій, він приймався Великою Палатою як остаточний, скажімо так. Це теж питання певне, яке слід враховувати.

Ну, і ще раз, про це говорили колеги, але ще раз наголошую, що відповідний законопроєкт підтриманий Пленумом Верховного Суду України як органом суддівського самоврядування, тому я вважаю, що потрібно в першому читанні цей законопроєкт підтримати, а в подальшому, якщо буде необхідність, доопрацювати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі.

Олеся Олександрівна, ви нас чуєте?

ОТРАДНОВА О.О. Так-так, я чую. Я перепрошую, мене дійсно вибило просто.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да-да, ми зрозуміли. Будь ласка, ви не закінчили питання, мабуть. Чи все?

ОТРАДНОВА О.О. В мене просто ще є питання. Значить, дивіться, тобто я почула тільки цифру 529 справ адміністративної юрисдикції. Це правильно я почула?

ВЛАСЕНКО С.В. Із 800, да.

ОТРАДНОВА О.О. Із 800. А більше я не почула просто цифри, я перепрошую. Якщо ще якісь були...

ВЛАСЕНКО С.В. Ну, там з урахуванням того, що вони розглядають, що скарги на дії ВРП, то цей показник у них ще більший виходить.

ОТРАДНОВА О.О. Іще більший. Ну, тобто десь по 100 справ на суддю на рік, да? А скажіть, будь ласка…

КРИВЕНДА О.В. Олеся Олександрівна, 72 відсотки…

ОТРАДНОВА О.О. Ні-ні, я не по відсотках, я по цифрах по конкретних.

КРИВЕНДА О.В. Олеся Олександрівна, я не хочу називати прізвища суддів, але ось у мене статистика за 2025 рік, у деяких суддів, у доповіді за рік винесено судових рішень одне-два рішення. Це більшість суддів Великої Палати.

ВЛАСЕНКО С.В. А вони хочуть більше.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це те, що хотіла почути Олеся Олександрівна. Я правильно зрозумів?

ОТРАДНОВА О.О. Так. Скажіть, будь ласка, а ще в мене таке питання. Чи завжди у Великій Палаті більшість справ було саме адміністративних, якщо взяти за всі роки функціонування Верховного Суду?

КРИВЕНДА О.В. Олеся Олександрівна, на початку роботи, коли був і закон інший, було по-іншому все. Але все питання зупинилося тоді, коли Вища кваліфікаційна комісія припинала діяльність, Вища рада правосуддя припинила діяльність і санкції не розглядалися. Тоді було, в принципі, більш-менш рівномірне навантаження, бо всі фактично справи, які мав розглядати Верховний Суд як суд першої інстанції, вони не були переглянуті Великою Палатою за відсутністю таких.

Коли відновила повністю роботу кваліфікаційна комісія суддів України Вища, коли почалися конкурсні процедури повністю, коли Вища рада правосуддя запрацювала також в оновленому складі, і коли Велика Палата, починаючи з 2023 року, почала розглядати справи про санкції, це навантаження збільшилося в рази. Бо раніше було...

ВЛАСЕНКО С.В. А може ця проблема не Великої Палати, може це проблема робота ВРП і ВККС, що на них стільки скарг пішло? Може ми туди подивимося, в той бік.

КРИВЕНДА О.В. Справа в тому, що ...

БАБІЙ Р.В. Або законодавство, яке встановлює, що Велика Палата є апеляційною інстанцією.

КРИВЕНДА О.В. Можна подивитися в будь-який бік, але справа в тому, що Велика Палата переглядає ті рішення, які не вступили в законну силу. І вона не визначає, яку справу брати до розгляду, а яку ні, вона бере всі справи, на які подано.

ВЛАСЕНКО С.В. Я ж не про це.

КРИВЕНДА О.В. Я розумію, Сергій Володимирович. Але, якщо брати Вищу раду правосуддя, ми не можемо ...

ВЛАСЕНКО С.В. Я ж розумію, що ви зобов'язані розглядати, я не про це казав.

КРИВЕНДА О.В. Так, так. Якщо буде закон якийсь прийнятий, що Вища рада правосуддя буде обмежена у розгляді своїх справ, не буде по 300, по 400 розглядати, то може...

ВЛАСЕНКО С.В. А може буде законно їх розглядати, це теж питання.

КРИВЕНДА О.В. І таке може бути. Може.

Беремо по факту. Я, Сергій Володимирович, вибачте, будь ласка, що перебив, я хочу ще факту про Вищу раду правосуддя. Бувають такі випадки, коли Вища рада правосуддя звільняє суддю. Поки справа доходить до Великої палати і апеляційна інстанція розглядає, проходить рік, а то і два, а потім скасовується рішення ВРП, і судді треба виплачувати всю ту винагороду, яка, розумієте, а це теж проблема апеляційного розгляду.

ВЛАСЕНКО С.В. Це не проблема апеляційного розгляду, це проблема роботи ВРП. Якщо б вони законно звільняли, нічого не треба було виплачувати.

КРИВЕНДА О.В. Але якби Велика Палата вчасно реагувала, то було б менше виплат.

ВЛАСЕНКО С.В. Напевно, можливо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, це вже дискусія. Це дуже добре, що є дискусія. Разом з тим, у нас трохи інший предмет дослідження і обговорення на засіданні комітету. Але, разом з тим, у нас був запрошений від Верховного Суду Геннадій Михайлович, заступник керівника Департаменту аналітичної та правової роботи. Там якраз, я думаю, що Олеся Олександрівна почує відповідь стосовно нагрузки, як вона розподіляється, і чому так виходить, що п'ять суддів розглядає 72 відсотки, наскільки я зрозумів, а інші по дві справи в рік. Це, я вам скажу, щось новеньке таке для Комітету правової політики.

Будь ласка, Геннадій Михайлович, ви чули?

ЗЕЛЕНОВ Г.М. Добрий день, шановні колеги. В принципі, все ж таки основним доповідачем у нас був Олег Вікторович, я був, як то кажуть, на підстраховці.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У вас, мабуть, було запитання стосовно аналітичної, ви ж аналітик, ви ж працюєте і починайте з загруженості суддів, яка проблема. Заробітна плата каже про те, що перегрузка і давайте піднімати суддям. Піднімали, в тому числі недавно.

ЗЕЛЕНОВ Г.М. Тут можна лише додати, що на відміну від інших юрисдикцій в адміністративній Велика Палата є судом апеляційної інстанції, по всім іншим юрисдикціям вона є судом касаційної інстанції. Тому відповідно касаційні суди…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Там нагрузка є.

ЗЕЛЕНОВ Г.М. …передають на розгляд Великої Палати лише в тих питаннях, коли є виключно правова проблема або коли хочуть відступити від висновку, ухваленого іншим касаційним судом у порядку касаційного перегляду. А в цьому випадку вона діє як суд апеляційної інстанції і зобов’язана розглядати такі питання. У випадку ж, наприклад, виключної правової проблеми Велика Палата вирішує питання проте, чи приймати справу

до розгляду, чи не приймати, і може відмовити *...(Не чути)* вернути його до касаційного суду в тому числі. І це передбачено процесуальним законодавством.

ВЛАСЕНКО С.В. Ну, коли немає підстав, передбачених... відповідним процесуальним законом. Зрозуміло.

ЗЕЛЕНОВ Г.М. Да. Тобто судді тут не впливають на навантаження, це все залежить від процесуальної діяльності Великої Палати. Тобто закон визначає…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, є запитання?

ВЛАСЕНКО С.В. Є, Василь Іванович. Власенко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ВЛАСЕНКО С.В. Дивіться, колеги…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Власенко Сергій Володимирович.

ВЛАСЕНКО С.В. Дякую. Давайте подивимося на питання трошки ширше. Ну, по-перше, давайте подивимося на запитання з конституційної точки зору. Виглядає трошки дивно, бо колеги із Верховного Суду декілька разів справедливо акцентували на те, що у певних випадках Велика Палата діє як апеляційний, а я би сказав, не просто апеляційний, а апеляційний адміністративний суд. Тобто це непросто апеляційний суд, це апеляційний адміністративний суд.

І я хочу нагадати всім, що у нас згідно із частиною першою статті 125 Конституції у нас судочинство в Україні будується за принципом територіальності та спеціалізації. І в нас виявляється, що у нас в апеляційному адміністративному суді, яким є Велика Палата, окрім 5-ти адміністративістів сидять: 5 суддів кримінальної юстиції, 5 суддів цивільної юстиції і 5 суддів господарської юстиції. Коли мова йде, коли функція Великої Палати є, по суті, функцією формування єдиної практики різних касаційних судів, то це, можливо, деколи доцільно. А тут у нас все виглядає не те, що недоцільно, тут у нас усе виглядає антиконституційно, тому що в адміністративному суді не сидять спеціалісти з питань адміністративного права. І як згадували колеги, говорячи про те, що приймається рішення всупереч пропозиції спеціалістів, – ну, так це проблема величезна.

І я хочу всім нагадати, що в нас Велика Палата з'явилася в 2016 році внаслідок судової реформи. А я хочу нагадати, що судова реформа в частині створення нового Верховного Суду визнана неконституційною. Так може, нам, колеги, глянути ширше на це питання? Я зараз звертаюсь до колег народних депутатів, може, нам глянути ширше на це питання і взагалі подивитися на доцільність існування Великої Палати у тому вигляді, в якому вона є? Ну, бо питання, яке поставлено в цьому законопроєкті, воно порушує значно більш широку низку питань. І в нас, зверніть увагу, зверніть увагу, навіть коли мова йде, по-перше, не справляється Велика Палата з тою базовою задачею, яка ставилася під час формування цієї ланки Верховного Суду, а саме: створення єдиної судової практики, ну ніфіга не справляється, при всій повазі до Верховного Суду і до Великої Палати.

І по-друге, у нас виходить, що припустимо, якщо ми беремо Велику Палату як апеляцію, то вона не відповідає конституційному принципу спеціалізації. Бо це адміністративний суд, а там сидять не тільки спеціалісти з адміністративного права. Я розумію, із чого виходив Верховний Суд, пленум Верховного Суду, коли приймали рішення підтримати цей законопроєкт. Я розумію, що Верховний Суд як суд не повинен дивитися на проблему ширше, це, можливо, не його компетенція і так далі, і так далі. Я не говорю зараз про цей законопроєкт. Цей законопроєкт голосуйте, зрозуміло, що ми трішки виправимо ситуацію. І це, напевно, неправильно, коли судді, умовно кажучи, вибачте, з однаковими умовами оплати праці одні виконують... п'ятеро виконують 72 відсотки роботи, а решта 15 виконують 28 відсотків роботи. Ну, це не зовсім справедливо. Але я кажу ще раз, абсурдність ситуації полягає в іншому: що в нас в апеляційному адміністративному суді, яким є Верховна Палата, вирішальну роль відіграють судді, які не є фахівцями в адміністративному праві, адміністративному процесі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Сергію, ми повторюємось.

ВЛАСЕНКО С.В. А в нас така робота, повторювати по три рази, бо інакше не завжди меседж доходить.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це не мати пізнання, повторення...

ВЛАСЕНКО С.В. Согласен. Тому, колеги, давайте визначимось з цим законопроєктом – це окреме питання, - але давайте розглянемо взагалі у нас на комітеті питання доцільності існування Великої Палати в такому вигляді, як вона є. Тому що, на

жаль, я кажу ще раз, вона, з одного боку, не виконує тих завдань, які перед нами ставилися; а, з другого боку, в певних випадках постають питання, в тому числі, і конституційності. Якось так.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Сергію, ви можете вийти з ініціативою, тому що тут є проблеми, я з вами згідний. А вже якщо брати, як там застосовувати статтю 328, підстави касаційного оскарження, там є представники Великої Палати, нехай нам скажуть, яка практика на сьогодні стосовно рішень Конституційного Суду. Це ж суди посилались, що на період, припустимо, звільнення ще не було рішення, а тому визнання цієї статті неконституційною на час розгляду справи в суді, бачите, не може мати зворотної сили. Шановні колеги, ви ж Велика Палата, на вас вся надія захистити людей. І тут приємно було чути, що ви відкриваєте шандори для допуску до правосуддя людей по 55-й Конституції. Тому вам тут велике спасибі.

Шановні колеги, я хочу надати слово представнику Міністерства юстиції. Людмила Миколаївна була запрошена, заступник міністра юстиції України Кравченко.

БАБІЙ Р.В. Василь Іванович, а можна я в порядку тої тематики, що Сергій Власенко зачепив…

ГОЛОВУЮЧИЙ. А можна, ми дали заммініcтра, тим більше…

БАБІЙ Р.В. Ну, поки воно свіже. Ну, окей, давайте так, ви головуєте, визначаєте порядок.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка… *(Не чути)*

СИДОРЧУК А.В. Я вибачаюсь, це представник Міністерства юстиції. Людмила Миколаївна, тільки що вона відключилась, доручила мені виступити, якщо є питання по цьому проєкту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не питання. Стосовно цього закону скажіть, будь ласка, у нас є ваш лист…

СИДОРЧУК А.В. У вас є наш лист. Да, да.

ВЛАСЕНКО С.В. Тільки представтесь, хто ви, представтесь, хто ви.

СИДОРЧУК А.В. Андрій Сидорчук, Директорат правосуддя та кримінальної юстиції, начальник відділу, який робив безпосередньо ці пропозиції. У нашому листі, який ми…

ВЛАСЕНКО С.В. При всій повазі, а можна отримати висновок від заммініcтра? Вибачте, співробітник директорату, мені здається, що для комітету трошки, мені здається, що не той… при всій повазі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Сергію, він сказав: є відповідь заммініcтра. Він сказав, що вона відлучилася, якісь об'єктивні причини.

СИДОРЧУК А.В. Так, тільки що навіть…

ГОЛОВУЮЧИЙ. І сказала, що… вона була, що вона з'явилася, але щось, може, щось скоїлось. Не знаю. Пане Сергію, нехай повідомить, все-таки то колега і є доручення заммініcтра йому сказати позицію.

СИДОРЧУК А.В. В листі на комітет за підписом міністра ми зазначили позицію міністерства, що ми не підтримуємо запропоновані зміни, оскільки ми вважаємо, що спеціалізація забезпечує кваліфікований розгляд справи відповідним судом та є основоположним критерієм при розгляді справ між суддями розподілу.

Така позиція у Міністерства юстиції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. От і все. Шановні колеги, бачте, є точка зору.

Ще? Будь ласка, Роман Вячеславович, ви хотіли сказати стосовно…

БАБІЙ Р.В. Дякую, да.

У продовження тих думок, які Сергій Володимирович висловлював. Дивіть, я погоджуюсь, що є проблематика, про яку було заявлено, проблематика функціонування Великої Палати. І вона в нинішній конфігурації, очевидно, не справляється з тими завданнями, заради яких вона створювалась. І тут абсолютно погоджуюсь, що одне з рішень цієї проблеми є переглянути доцільність її функціонування, бо реально

порушується принцип спеціалізації при розгляді справ. Але треба все-таки не забувати, що функцію міжюрисдикційних спорів треба в складі Верховного Суду реалізувати. І, можливо, це буде або Велика Палата, або Пленум, або щось інше, але це питання для дискусії, і дискусії, напевно, не короткої.

Другий варіант – це внести зміни до процесуальних кодексів і зняти з Великої Палати функцію апеляційної інстанції, яка очевидно їй не притаманна. Бо, тут абсолютно погоджуюсь, що, по суті, вона є касаційною інстанцією для певної категорії справ, адміністративної, виключно адміністративної юрисдикції. Але це все питання, дійсно, дискусійне. Дискусія буде довгою, нелегкою, напевно, але я підтримую, що її потрібно починати, можливо, створенням, не знаю, робочої групи в комітеті, щоб обмінятися думками всім, можливо, якимось ще іншим чином. Але питання назріло, як на мене.

ВЛАСЕНКО С.В. *(Не чути)*

БАБІЙ Р.В. Про нього давно говорили, але, бачите, воно не розсмоктується само собою, і не розсмокчеться, очевидно.

Знову ж таки, але цей законопроєкт вирішує все-таки проблему, яка є, і вирішує проблему в нинішній системі координат, чи в нинішній матриці. Тому, як на мене, все-таки як рішення цієї проблеми, яка є зараз, він має право на існування. А дискусію, щодо якої говорив Сергій Володимирович, її, дійсно, варто проводити.

Дякую.

ДЕМЧЕНКО С.О. Василь Іванович, дозволите? Демченко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, пане Сергію.

ДЕМЧЕНКО С.О. Колеги, хотів відрефлексувати. Дякую, все так, як і сам думаю, насамперед почув повністю єдність думок. І я зі свого боку хотів зазначити, що прошу цей законопроєкт підтримати в першому читанні. До другого читання ми пропонуємо 116-ту застосовувати статтю, відповідно щоб врахувати ті зауваження, які в є Міністерства юстиції, і вийти на найкращий з варіантів до другого читання.

Щодо пропозиції пана Сергія Власенка, пана Романа Бабія з приводу існуючої проблеми, яка, напевно, глобальна, я б її так сказав би, взагалі для касаційної інстанції, дійсно, напевно, виникла внаслідок тієї реформи, яка була Конституційним Судом справедливо оцінена негативно. Я би пропонував би це просто не зараз для ідеї, а просто

подумати, у нас існує робоча група, колеги, ще до цього, коли ми утворювали щодо існування внаслідок реформи двох верховних судів, і я думаю, що ми можемо на її базі і можемо переглянути і керівництво, склад, і доповнити. Ми можемо це використати як базис, вона напрацювала досить серйозний потужний колектив, який вже розуміється у цій реформі, яка, на жаль, на мою думку, на жаль, відбулася щодо ліквідації Верховного Суду України.

А цей законопроєкт прошу підтримати. Василь Іванович, перепрошую, вам слово далі я передаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі, що надали слово.

Шановні колеги, немає більше бажаючих? Я вдячний за цю дискусію.

ПАВЛІШ П.В. Василь Іванович, можна…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, представтесь.

ПАВЛІШ П.В. Павліш. Шановні колеги, я хотів би, дійсно, розумію природу даного законопроєкту, і та статика, яка показує дійсно різнобій в цій кількості справ, які розглядаються, читав позицію Пленуму. Тут єдине, що у мене питання, ці ж питання розподілу юрисдикційного, вони, в принципі, могли вирішити і самостійно, по-перше. По-друге, ми розуміємо, що в Велику Палату йдуть люди за бажанням, а не за примусом. І тут поділяючи розподіл справедливих справ, все ж таки у мене є питання щодо того, судді, коли виявляли бажання йти у Велику Палату з адміністративною юрисдикцією вони бачили і знали про те навантаження, їх це на той час не лякало. Зараз трохи ситуація змінилася, я так розумію, і в них відношення до цього інше стало.

ВЛАСЕНКО С.В. Пугливость повысилась.

ПАВЛІШ П.В. Ну, можливо. І тут, дійсно, питання в тому, коли буде розподілятися на всіх, як зміниться саме судова практика відповідно до того, що, наприклад, судді кримінального судочинства чи господарського, вони будуть доповідачами по цих справах, чи не кардинально зміниться там на гірше або на краще саме судова практика, я не знаю.

ВЛАСЕНКО С.В. Так а це ж не заперечує можливість адміністративістам готувати свої проєкти рішень. Це по-перше. Але проблема ж в іншому, проблема в тому, що в

великій кількості справ це Апеляційний адміністративний суд. Розумієш? Апеляційний, от в чому питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, ми трохи виходимо…

ПАВЛІШ П.В. Тобто законопроєкт сам стосується якраз апеляційного розгляду. Тому…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми трохи виходимо за предмет дослідження. У нас…

КРИВЕНДА О.В. Василь Іванович, дозвольте відповісти, будь ласка, одну хвилину.

ПАВЛІШ П.В. Якщо нескладно, будь ласка.

КРИВЕНДА О.В. Одну хвилину.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, одна хвилина.

КРИВЕНДА О.В. Одну хвилину, Павло Васильовичу. Шановні народні депутати, по-перше, побоювання з приводу того, що будуть розподілені справи на всіх і це вплине на якість правосуддя, абсолютно безпідставні, як на мене, тому що всі судді Великої Палати рівні в ухваленні рішень. Якщо проєкт, який запропонований іншим суддею, не буде підтриманий, то може бути написаний альтернативний проєкт, який буде підтриманий всіма суддями.

Станом на сьогодні, як правильно казали вже колеги, і Сергій Володимирович про це говорив зокрема, про те, що в багатьох випадках справи, рішення готуються альтернативні іншими суддями інших юрисдикцій, і вони проголосовуються, і ухвалюються рішення відповідні. Тому виходить, що палата, 21 суддя, ухвалюють рішення спільно незалежно від того, хто підготував, рішення буде прийнято Великою Палатою. Але збільшується час у суддів Великої Палати адмін'юрисдикції на підготовку своїх справ, і цей час буде такий же і у інших суддів.

І з приводу того, що сказав представник Міністерства юстиції, він за принцип спеціалізації, але чомусь не цікавить Міністерство юстиції те, що коли судді, як казав Сергій Володимирович, інших юрисдикцій ухвалюють рішення, з іншої спеціалізації.

Тобто, виходить, ухвалювати рішення можна з інших спеціалізацій, а в доповідь брати не можна. Отака у нас історія.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви вичерпали свій час.

КРИВЕНДА О.В. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колего, дякую.

ДИРДІН М.Є. Василь Іванович, дозвольте питання.

ПАВЛІШ П.В. Тому я і казав... Максим Євгенович, я закінчу. Тому я і казав, що мені саме природничо зрозумілий цей законопроєкт щодо розподілу. А незрозуміло якраз питання того, чи можливо було їм самостійно за весь цей час внутрішньо це питання вирішити, і без внесення змін до законодавства. Якщо так, то чому не зроблено було цього. Якщо це неможливо, тоді, звісно, треба прийняти закон.

КРИВЕНДА О.В. Я вибачаюсь, відповідь на це питання дам. Василь Іванович, дозвольте на це саме питання, конкретне, 30 секунд?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Без торгу: 25. Без торгу, 25 секунд.

КРИВЕНДА О.В. Добре. Було засідання Великої Палати, питання піднімалось на зборах. Велика Палата вирішила, що непотрібно нічого вносити, тому вирішили питання внести на Пленум, і Пленум підтримав. Все. На Палаті ми намагалися вирішити шляхом авторозподілу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги...

ДИРДІН М.Є. Дозвольте, Василь Іванович, питання хотів поставити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Дирдін.

ДИРДІН М.Є. ... пану Кривенді. До вас питання. Ви сказали, що є такі випадки, коли виносяться альтернативні рішення з іншої юрисдикції. На ваш погляд, якщо ви

можете сказати це у відсотковому співвідношенні, це який відсоток, якщо з вашого досвіду?

КРИВЕНДА О.В. Пане Максим, я відсотки не рахував, але відсотків 15 це є. Це я беру на себе відповідальність сказати, що відсотків 15 таких рішень ухвалено. Притому що п'ять суддів адмінюрисдикції в касаційному суді ухвалили одне рішення, п'ять суддів адмінюрисдикції підтримали його тут, тобто 10 суддів, але інші 15 переголосували в іншу сторону. Такі є рішення, їх десь 10-15 відсотків.

Дякую.

ДИРДІН М.Є. Дякую. У мене немає більше запитань.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі, колеги. Запитань більше немає.

З вашого дозволу, вам розданий проєкт нашого рішення, нашого висновку, де пропонується одночасно визначитися, і хто буде доповідати, давайте ми так підійдемо. Не скопом, як кажуть на Черкащині, а сумісно вирішити це питання.

Пропонується проголосувати. Перш за все я хочу, щоб ми домовились, хто буде відповідальним за те, щоб представляти цей законопроєкт у Верховній Раді від комітету. Пане Сергію.

ДЕМЧЕНКО С.О. Так, Василь Іванович. Якщо буде ваша ласка, то я і від авторів, і від комітету готовий доповісти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У колег будуть заперечення? Спасибі, вдячний.

ПАВЛІШ П.В. Василь Іванович, заперечень нема. Тільки хотів би висловити, що підкомітет з питань правосуддя розглянув цей законопроєкт шляхом опитування і більшістю голосів він підтриманий в першому читанні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Підтриманий. Від комітету дуалізм будемо застосовувати, виступати і від представника підкомітету, чи як? Чи достатньо, Павло Васильович, достатньо нам буде, Сергій Олексійович доповість? Ви не настоюєте? Він як автор законопроєкту.

ПАВЛІШ П.В. Я не настоюю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не настоюєте. Спасибі.

Шановні колеги, ставиться на ваш вибір запропонована пропозиція щодо того, щоб Демченко Сергій Олексійович представляв цей законопроєкт у Верховній Раді на пленарному засіданні, і висновок, який вам теж запропонований, текст у вас є.

_____. Із 116-ю статтею. Правильно я розумію? Бо там в проєкті було…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Із 116-ю, ми перед цим обговорили, да.

_____. Окей.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, не буде других питань щодо процедури цього голосування, де прямо у висновках вписується наш доповідач? Не буде.

Ставиться на голосування, шановні колеги.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Божик.

Васюк.

Ватрас.

Власенко.

ВЛАСЕНКО С.В. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін.

ДИРДІН М.Є. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Калаур. Калаур.

Князевич.
Німченко. За.
Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отраднова. Десь в дорозі Олеся Олександрівна. Немає зв'язку.
Павліш. Павліш.
Пузанов.
Соболєв.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.
Фріс.

ФРІС І.П. За.

СОБОЛЄВ С.В. 7 – за, 1 – утримався. Але я не розумію з кворумом.

ВЛАСЕНКО С.В. Немає кворуму.

_____. Кворум – 9 осіб.

ВЛАСЕНКО С.В. Дев'ять чи десять?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Скільки присутніх?

СОБОЛЄВ С.В. Сім, виходить, проголосували. Шість і один утримався.

_____. Кворум – дев'ять.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Потрібно 9.
Шановні колеги, питання?

СОБОЛЄВ С.В. Чи можемо ми далі засідання проводити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Оце і питання. Я за що і кажу.

_____. Василь Іванович, може ще раз оголосіть, хто не проголосував. Може хтось вже зможе підключитися.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте я зараз іду.

Бабій.

Божик.

Васюк.

Ватрас.

Калаур.

Князевич.

Отраднова.

Павліш.

Пузанов.

Фріс.

Стефанчук.

ФРІС І.П. Я ж проголосував, Василь Іванович. Фріс проголосував – за.

ВЛАСЕНКО С.В. Фріс голосував, да.

_____. Божик зараз приєднається. Тільки що набрав, що його вибило.

ВЛАСЕНКО С.В. Це така історія. Скільки ми будемо чекати? Дві години будемо чекати голосування?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не збивайте. Не збивайте, ми ще не піднялись.

ДИРДІН М.Є. Давайте пропозиції, якщо немає, тоді…

БОЖИК В.І. Прошу пробачення, Божик доєднався. Я в дорозі, просто інтернет поганий.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я за що і кажу, справа в тому, що Олеся Олександрівна, бачите, теж щось вибивало десь. Вона може нас чує, а ми її ні.

БОЖИК В.І. Я є, на зв'язку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хто на зв'язку?

БОЖИК В.І. Божик на зв'язку. Повернувся.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стосовно законопроєкту ваша думка?

БОЖИК В.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За. Спасибі, Валерій Іванович.
Васюк не з'явився? Ватрас Володимир Антонович не з'явився?
Я так зрозумів, що ніхто не з'явився, шановні колеги.

БАБІЙ Р.В. По-моєму у нас 9 голосів, якщо я правильно рахував.

ВЛАСЕНКО С.В. Вісім.

СОБОЛЄВ С.В. Ні-ні, 8. Вісім.

БАБІЙ Р.В. Вісім? З Божиком – 8?

СОБОЛЄВ С.В. Так.

ВЛАСЕНКО С.В. Було 6 - 1, стало 7 - 1.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, вісім.

БАБІЙ Р.В. В тому числі… А, 7 плюс 1.

ВЛАСЕНКО С.В. Сім плюс один. Було 6 плюс 1, 7 плюс 1 зараз. Рішення не прийнято тоді.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я впевнений, що нас чують, але не можуть вийти на зв'язок, шановні колеги.

ВЛАСЕНКО С.В. Таке життя.

БАБІЙ Р.В. Ми не маємо кворуму, не те що рішення не прийнято, а немає кворуму.

ВЛАСЕНКО С.В. Нема кворуму для голосування, да, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, шановні колеги, питання.

ВЛАСЕНКО С.В. Ну, може відкладемо на завтра на ранок тоді засідання комітету, і проголосуєте там ще раз?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

КОЛІСНИК І.В. Керівник секретаріату. За моїм обліком, проголосували «за»: Бабій, Божик, Демченко, Дирдін, Німченко, Новіков, Соболєв, Фріс. Це 8 – за. Один утримався – це Сергій Власенко.

БАБІЙ Р.В. За моїм підрахунком, теж 8 плюс 1 було.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді є кворум.

Що у нас з дробями, колеги? Ми розуміємо, що немножко не дружат с математикой. Але, я думаю, що у нас…

ВЛАСЕНКО С.В. Ну, ми ж комітет правової політики, а не математичної.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Плутанина, плутанина.

СОБОЛЄВ С.В. Вісім і один, тоді кворум є.

ФРІС І.П. Сергій Володимирович, перепрошую, але частки і дроби – це є прерогатива питань оформлення спадщини. Так що ми трошки з математикою.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Що-що там?

СОБОЛЄВ С.В. Рішення прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі.

Все, шановні колеги. Питання перше ми закінчили, переходимо до питання наступного. Я думаю, що зараз з'являться колеги, хто там десь в дорозі, нехай тихенько їдуть.

Шановні колеги, вам пропонується законопроєкт. Пане Сергій.

ДЕМЧЕНКО С.О. Так, Василь Іванович, я тут.

Дякую за надане слово. Колеги...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Законопроєкт про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України та Цивільного процесуального кодексу України щодо нормативного врегулювання деяких питань забезпечення позову (15163) Шановні колеги давайте ми вже на накатаній системі, у нас час, ми повинні його берегти, ви не будете заперечувати, якщо спершу підкомітет погоджується щодо з доповідачем і дасть він нам інформацію.

ВЛАСЕНКО С.В. Я би хотів висловитися по законопроєкту, Василь Іванович. Вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. По законопроєкту, його ще не доповіли.

ВЛАСЕНКО С.В. Вибачте, вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Його ще не доповіли. Я просто кажу надати слово Демченку як автору. І одночасно я вам кажу, що тут є присутні представники Верховного Суду і співавтори цього законопроєкту. Не буде заперечень?

Будь ласка, пане Сергію.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую. Колеги, я, з вашого дозволу, намагатимуся коротко, будуть питання більш розгалужені, я готовий доповісти додатково.

Законопроєкт 15163 фактично зареєстрований з метою забезпечити правову визначеність і єдність судової практики щодо застосування заходів забезпечення позову на стадії касаційного перегляду, а також з метою підвищити ефективність судового захисту прав, інтересів учасників господарського і цивільного процесу. Відповідно зміни до Господарського процесуального кодексу і Цивільного процесуального кодексу.

Коротко кажучи, надається і фіксується право касаційним інстанціям відповідних спеціалізацій приймати відповідно забезпечення позову виносити. І відповідні процедурні питання в кожну статтю відповідних процесуальних кодексів пропонуються зміни.

На нашу думку, тому що попередньо був автором голова комітету попередній Маслов Денис, але оскільки він зараз не народний депутат, я залишаюсь єдиним автором, то, на нашу думку, реалізація цього проєкту сприятиме підвищенню ефективності судового захисту прав та законних інтересів учасників процесу, забезпеченню правової визначеності та єдності судової практики. Ми, дійсно, допоможемо тим громадянам, які, на жаль, лише в касаційній інстанції отримують справедливість, але, враховуючи неможливість зупинити дії, спротив відповідних учасників процесу з боку касаційних інстанцій, то ці рішення в багатьох випадках вже, на жаль, нічого їм не надають. І відповідно справедливості вони не отримують в судах.

Відповідний законопроєкт підтриманий Пленумом Верховного Суду, є відповідне рішення Пленуму Верховного Суду, підтриманий Міністерством юстиції, підтриманий Національною асоціацією адвокатів України і Уповноваженим з прав людини. Є деякі зауваження, в тому числі як пропозиції, щоб забезпечення були не тільки коли розглядається, переглядається рішення по суті, але і процесуальні рішення пропонуються відповідними суб’єктами. Це ми можемо розглянути до другого читання, подивитися дійсно, наскільки це аргументовано і є необхідність в цьому, і до другого читання врахувати ці зауваження. Для цього також пропонується застосувати статтю 116 відповідним рішенням комітету.

Я хотів тільки згадати, що також запрошені представники Верховного Суду, судді Верховного Суду, з якими ми також контактували при напрацюванні цього законопроєкту, є їхні позиції, вони відображені в цьому законопроєкті. Безпосередньо, якщо є присутня, голова Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду Рогач Лариса Іванівна. Я просив би тоді, Василь Іванович, тоді, коли буде можливість, надати їй слово, я думаю, що вона додасть аргументів для того, щоб переконати моїх колег підтримати цей законопроєкт.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колего, безперечно. Шановні колеги, питання. Стосовно підкомітету, не буде зауважень і доповнень, воно ж проходило через підкомітет, я розумію. Є підримка: да, ні? В дорозі.

ДЕМЧЕНКО С.О. Підкомітет підтримав більшістю голосів цей законопроєкт.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі. Спасибі.

Шановні колеги, з вашого дозволу, працювала над законопроєктом колега Лариса Іванівна Рогач, голова Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду України, і знає предмет дослідження і обговорення нашого комітету, і я хотів би надати їй слово з приводу цього законопроєкту безпосередньо.

Будь ласка, Лариса Іванівна.

РОГАЧ Л.І. Дякую, Василь Іванович. Добрий день. Добрий день, шановні народні депутати. Отже, спочатку коротко про історію питання. Починаючи з вищих спеціалізованих судів, Вищий господарський суд на стадії касації забезпечував позов, Вищий спеціалізований суд, який наразі цивільний суд, не забезпечував позов, і ці позиції обидві ґрунтувалися на відповідному тлумаченні кожною з касаційних інстанції норм закону. Ці розбіжності перейшли у Верховний Суд. Так само Касаційний господарський суд продовжував забезпечувати позови на стадії касаційної інстанції, так само касаційний цивільний суд вважав, що це неможливо.

Велика Палата Верховного Суду визначилась і протлумачила закон таким чином, що чинний процесуальний кодекс як господарський, так і цивільний, не дає повноважень касаційній інстанції на забезпечення позову. Відповідно ми виконуємо цей висновок Великої Палати, дотримуємося його. Однак проблематика залишилася і залишилися прогалина у законодавстві.

У чому полягає ця прогалина? Вона полягає в тому, що на стадії касаційного провадження, якщо рішення остаточне, яке залишилося за наслідками апеляційного перегляду, від'ємне, негативне для позивача, тобто про відмову у позові, то у суду касаційної інстанції наразі відсутні будь-які важелі і можливості залишити чинний статус-кво до моменту, поки закінчиться перегляд у суді касаційної інстанції. А буває так, що він дійсно займає достатньо великий проміжок часу, навіть незважаючи на те, що господарська юрисдикція попадає майже завжди у ті два місяці. Але тим паче у нас зараз

повномасштабна агресія, у нас є воєнний стан, і це також впливає на можливість розглянути справу своєчасно і таким чином, щоби ми досягли ще й такої мети, як ефективність судового розгляду.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі.

РОГАЧ Л.І. Чому не може бути... Ми міркували, які можуть бути застосовані в цьому випадку альтернативи. Пропонувалося, наприклад, зупиняти дію судового рішення. Ще раз скажу, від'ємне судове...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пані Лариса Іванівна, уже нема альтернативи. Ми вже ведемо в боях за конкретний законопроєкт.

РОГАЧ Л.І. Зрозуміло.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ведемо шляхом обговорення, і вам надано право як співавтору...

РОГАЧ Л.І. Зрозуміло, зрозуміло. Я хотіла тільки сказати, що ми думали над можливими іншими варіантами і вирішили таким чином, що оскільки практика напрацьована застосування цього механізму на стадії касаційної інстанції, за цей період було розглянуто 70 принаймні заяв, це на стадії касації, із них приблизно 50 відсотків було задоволено. В жодному випадку якихось скарг, звернень до Європейського суду з прав людини чи будь-яких інших зауважень від сторін з приводу порушення повноважень чи якихось негативних наслідків не було.

Також хочу звернути увагу на те, що під час обговорення, в тому числі від адвокатів надходили зауваження тільки на той же предмет, що сказав пан Демченко, тобто поширити, більше навіть надати повноважень на зупинення можливостей. Ну, і щодо повноважень касаційної інстанції, це не є обставинами справи.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лариса Іванівна, ми не розглядаємо питання історії та правової історії підготовки законопроєкту. Ми обговорюємо уже конкретний законопроєкт. Вам надано слово як співавтору до виступів членів комітету, до виступів... От і все. Спасибі.

РОГАЧ Л.І. Прошу підтримати, тому що цей законопроєкт надасть можливість ефективно захистити права осіб без того, щоб ініціювати ще одне судове провадження.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі.

Шановні колеги, ви чули думку підкомітету і співавторів законопроєкту. Шановні колеги члени комітету, ...*(Не чути)* Верховної Ради...

БАБІЙ Р.В. Василь Іванович, дозволите.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Представтесь.

БАБІЙ Р.В. Бабій Роман.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Бабій Роман.

БАБІЙ Р.В. Колеги, очевидно, проблема є, бо, дійсно, по-різному застосовувався інститут забезпечення позову касаційної інстанції. Я чув різні думки насправді. Деякі думки, що взагалі касаційній інстанції не потрібно інститут забезпечення позову, у них є інші механізми, як з цим працювати. Але, тим не менше, проблематика є. Я почитав всі матеріали, прослухав листування, ну, очевидно, що цей законопроєкт в першому читанні потребує підтримки, а в подальшому, напевно, очевидно, що його треба доопрацьовувати. Я думаю, що до другого читання можна буде його опрацювати належним чином.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі

Колеги, хто ще має намір виступити? Чи є запитання з цього приводу?

Давайте в комплексі погодимося і поставимо на голосування пропозицію законопроєкту з урахуванням необхідності передбачити 116-ту і визначенням, хто буде доповідати законопроєкт у Верховній Раді.

Ігор Павлович.

ФРІС І.П. Попередньо Сергій Володимирович Власенко хотів озвучити деякі питання. Мені здається, що він не озвучував.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я розумію, але немає зв’язку, на жаль. Сергій Володимирович Власенко. Немає зв’язку.

ФРІС І.П. Нема – то нема, Василь Іванович. Я просто пригадую, що ви почали ставити питання, а він каже: «Я би хотів обговорити». І чи відключився, чи, я думаю, може, забув про нього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Немає його на зв’язку. Все ж може бути, ви ж бачите, в таких зараз умовах ми працюємо, колеги. Я вам дуже вдячний за терпіння і витримку.

Ігор Павлович, ви хотіли слова?

ФРІС І.П. Ні, Василь Іванович, я, в принципі, погоджуюсь тут з Сергієм Олексійовичем Демченком, що в першому читанні з урахуванням 116-ї цей закон має право на життя, як Роман Вячеславович сказав, але до другого читання, звісно, треба буде з ним попрацювати. Тому підтримую колегу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, є принципове бачення іншого шляху вирішення цих питань, які запропоновані в законопроєкті, і можливості їх вирішення? Нема. Питання були і пленум підтримав.

Шановні колеги, не буде заперечень, якщо Сергій Олексійович Демченко буде представляти? Я хочу почути слово підкомітету.

ДЕМЧЕНКО С.О. Підкомітет підтримав цей законопроєкт більшістю голосів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі вам велике. Сергій Олексійович…

ДЕМЧЕНКО С.О. Я не заперечую і від авторів, і від комітету, якщо ви не заперечуєте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі. Спасибі авторам за працю і в науці, і в теорії, і в практиці.

Шановні колеги, ставиться на голосування законопроєкт з урахуванням статті 16, визначенням конкретно доповідача, який є. І вам запропонований висновок, де в кінці фамілія Демченка Сергія Олексійовича, який буде представляти законопроєкт.

Хто – за, прошу голосувати.

Бабій.

БАБІЙ Р.В. Бабій – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. За.
Божик. Валерій Іванович.

БОЖИК В.І. Божик – за. Божик – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі.
Васюк.

ВАСЮК О.О. Васюк – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отак, Васюк. Бачите, я ж казав, що зв’язок не працює.
Ватрас.
Власенко.
Демченко.

ДЕМЧЕНКО С.О. Демченко – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дирдін. Максим Євгенович, теж десь тут, немає зв’язку.
Калаур.
Князевич.
Німченко – за.
Новіков.

НОВІКОВ М.М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отраднова.
Павліш.
Пузанов.
Соболєв.

СОБОЛЄВ С.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стефанчук.

Фріс.

ФРІС І.П. Фріс – за.

СОБОЛЄВ С.В. На жаль, 8. Ще одного треба. 8 – за, 0 – утримались, 0 – проти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. 0 – утримались, 0 – проти.

На грані. Я, з вашого дозволу….

_____. Може, ще хтось приєднається зараз, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я за що і веду мову. Десь Олеся Олександрівна, щось зі зв'язком, на жаль.

ВЛАСЕНКО С.В. Я утримався по питанню. Це Власенко.

СОБОЛЄВ С.В. Дев'ять. Тоді 8 – за, 1 – утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Утримався. Дев'ять. Рішення прийнято.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую, колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі Власенку за утримання.

РОГАЧ Л.І. Дякую за підтримку. До побачення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хто ще? Спасибі, колеги. З трудом, але ми б'ємось за справедливість.

Питання третє, яке виносилось, стосовно національного агентства. Ми прийняли рішення, що воно знято. Так же я розумію? Спасибі. Я вдячний.

Питання четверте, яке у нас є. Це вже «Різне», я так розумію. Так, да? А де ж воно, а чому у мене немає прокуратури? Прокуратура повинна бути. Шановні колеги, вона вам роздана.

ВЛАСЕНКО С.В. Ні-ні, вона четвертим питанням в порядку денному. Четверте питання порядку денного. Ми ж третє не розглядаємо, а четверте питання порядку денного щодо статусу прокуратури як складової частини функціонування системи правосуддя і віднесення питання організації...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, да, прокуратури. Шановні колеги, ми її обговорювали. Четверте питання, яке у нас під номером 4. Питання у вас є? Ви його читали. Стосується прокуратури перш за все, питання складової частини функціонування прокуратури як судової системи, як органу, якщо хочете, правосуддя і вирішення, Конституційний Суд так, як він називає. І питання формування з цього приводу юрисдикції Комітету правової політики стосовно діяльності за правозастосування, застосування законодавства у сфері діяльності прокуратури. Це воно десь отак созвучно з нашим комітетом, і воно є у вас в порядку денному.

Шановні колеги, я трохи повторюсь і скажу, що виноситься питання на розсуд Комітету правової політики як по соціальній ударній силі, по стратегії визначення правового регулювання суспільних відносин у відповідності з вимогами Конституції. І тому на ваш розсуд виноситься отака пропозиція, і як нам бути? Ні в кого, мабуть, не виникає сумніву стосовно того, що щось в королівстві не так із законодавчим регулюванням чи з парламентським контролем, чи з визначенням статусу прокуратури. До речі, вона до цього часу виглядає в суспільстві як репресивний орган і сприймається так, і ви не будете, мабуть, заперечувати проти цього. І знаєте, про що гомонить Європа стосовно реформування прокуратури. І десь на стику оцих проблем наші питання можуть і мати якийсь позитивний результат, у тому числі співпраця з іншими комітетами, якщо ми бачимо, що вихід з цього положення. Але ми повинні сказати, що є питання, яке треба вирішувати.

От і все. Спасибі. То давайте ми зараз і попробуємо це вирішити, ми Комітет правової політики. Вироблення стратегії за нами, так каже закон.

Будь ласка, колеги, що з цього приводу ми можемо...

ВЛАСЕНКО С.В. Василь Іванович, якщо дозволите, Власенко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ВЛАСЕНКО С.В. Да, дійсно, обговорюючи питання включення, ми, по суті, обговорили це питання, по великому рахунку принаймні всі мали можливість висловити свою позицію. Давайте ми, можливо, трошки дійсно передчасно виносити проєкт постанови, давайте ми зробимо так, як ми говорили, давайте ми визначимось, що дійсно відповідно до 131 прим. Конституції, яка регламентує функціонування прокуратури в Україні, вона відноситься до розділу «Правосуддя». Я тут ще раз переглянув Закон «Про прокуратуру», в жодному місці прокуратура не називається правоохоронним органом, вона єдине, що координує діяльність правоохоронних органів. Можливо, вона користується десь статусом правоохоронного органу, але правоохоронним органом не є. Тому, напевно, по-перше, доцільно визнати існування проблеми, що оскільки стаття про прокуратуру 131 прим. перебуває в розділі «Правосуддя», то логічніше, щоб це була юрисдикція Комітету з питань правової політики, абсолютно логічно з правової точки зору. Це перший пункт рішення.

А другий пункт рішення. Уповноважити виконуючого обов'язки голови комітету провести переговори, або обмін думками, з керівником правоохоронного комітету з метою організації спільної наради за участю членів двох комітетів з метою обговорення цієї проблеми.

От я би так запропонував сформулювати наших два пункти рішення. Їх проголосувати, а далі вже із колегами це питання обговорити і вийти в якийсь єдиний знаменник для того, щоб це дійсно відбувалося без скандалу, щоб це було коректно по відношенню до всіх, і можемо собі далі рухатись.

Дякую.

БАБІЙ Р.В. Сергій Володимирович, можливо, ще додати до кола тих, з ким проводити , ще нараду керівництво Верховної Ради?

ВЛАСЕНКО С.В. Супер! Супер, да, конечно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

ВЛАСЕНКО С.В. Конечно, конечно.

БАБІЙ Р.В. Як арбітра, скажімо так.

ВЛАСЕНКО С.В. Конечно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мабуть, треба з керівництва і починати цю справу, колеги, да?

_____. Колеги, я перепрошую, прокуратуру не треба нам залучати до цього обговорення, представника Генерального прокурора?

ВЛАСЕНКО С.В. Ні, вони об’єкт.

БАБІЙ Р.В. Це питання внутрішньої діяльності парламенту.

_____. Парламенту. Будемо виключно в цьому розрізі розглядати. Добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні…

ФРІС І.П. Василь Іванович, дозвольте, дозвольте одне слово.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ФРІС І.П. Сергій Володимирович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Представтеся для протоколу.

ФРІС І.П. Ігор Фріс, народний депутат України, член Комітету з питань правової політики. Сергій Володимирович, а як ти думаєш, можливо, щоб ми в рішенні комітету або висновку комітету написали, щоб звернутися до Голови Верховної Ради, щоб він саме це організував, а не звертатися до правоохоронного комітету?

ВЛАСЕНКО С.В. Ні, дивися, це горизонтальні взаємини між комітетами. Це раз. А Голову Верховної Ради ми запрошуємо, оскільки там частина питань є, пов’язаних з його повноваженнями – раз. І, дійсно, тут, можливо, десь в якомусь питанні нам потрібно буде його порада, його досвід і так далі. І, звичайно, ж ми потім, якщо ми приймемо, за наслідками всього цього приймемо рішення, що нам треба перерозподіляти компетенцію, нам би було добре, щоб Голова Верховної Ради був у нас, як то кажуть, у нашій лодці.

ФРІС І.П. Тобто задача уповноважити виконуючого обов'язки голови комітету на якесь певне…

ВЛАСЕНКО С.В. Провести ці всі перемовини, так, і по суті організувати спільне засідання двох комітетів за участю керівництва парламенту, звичайно.

ФРІС І.П. Так, логічно. Згодний.

_____. Да, воно гарно виглядатиме, я думаю, що правильно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. По суті і йшлося так, якщо взяти і очистити, і оставить скелет, то йшлося про рекомендації до Голови Верховної Ради, а він теж заслуховує на увагу, ми пропонували. І, разом з тим, я все-таки хочу, щоб ми тут задіяли і такі акти, як рішення Конституційного Суду, вони є правовими актами. Тому що те, що правильно сказав колега Власенко, що в Законі «Про прокуратуру» прокуратура підтримує державне звинувачення. Про що я веду мову, коли кажу, що до сих пір репресивне державне звинувачення це дії виключно в суді, а за Конституцією за прокуратуру публічні звинувачення, це зовсім інше. Це зовсім інше за смисловою нагрузкою і за баченням проблеми, що таке публічне звинувачення, це реалізація органів виконавчої влади, правоохоронних органів і їх волі, якщо вона відповідає Конституції, в тому числі репресивних органів. Прокуратура повинна вирішувати, якщо це проти людини і протирічить Конституції, то прокуратура не йде ні на які публічні звинувачення. От про що йде мова. Це елемент правової держави, якщо хочете, верховенства права. Це я так коротенько. Десь бачив оцю проблему.

Тому я вдячний колегам за пропозиції. Я зрозумів.

Дальше, колеги. Хто ще? Спасибі за підтримку, що є проблема. Нам її треба дипломатичним шляхом піднести. Я теж це розумію. Як каже Павліш, щоб не було боїв без правил. Питання ж в іншому. Ми повинні визначити відповідно до Конституції статус органів, які забезпечують публічне звинувачення в судовій системі як її складова і все.

От на це як ви бачите, питання? Ще є бажаючі?

ДЕМЧЕНКО С.О. Так, Василь Іванович. Демченко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ДЕМЧЕНКО С.О. Дякую.

Колеги, тут важко ще щось додати до того, що вже сказано було всіма колегами, тим паче, що думки співпадають. Ще раз кажу, в професійному розрізі сумнівів ні в кого не буде, і я думаю, у наших колег з комітету правоохоронного також не буде в правовому розумінні і якогось підходу до цього питання іншого. Буде питання виключно до того, що хтось хоче звести просто це питання до того, що хтось в когось щось забирає.

Оце я хотів би, щоб ми звернули увагу, всі, хто буде опоненти, що ми не забираємо в когось щось, ми визначаємо у відповідності до Конституції, ми визначаємо у відповідності до повноважень відповідного органу, органу прокуратури. І коли ми з вами це робимо, ми фактично робимо ще одну велику роботу, ми посилюємо органи прокуратури, ми посилюємо їх конституційний статус, який існує в розрізі саме правосуддя, от він на сьогоднішній день урізаний. І таке відношення до органів прокуратури і зовнішнє відношення, і в самих органів прокуратури самих до себе, воно, на мою думку, є наслідком саме от таких позицій неузгоджених з Конституцією у визначенні статусу прокуратури.

Тому це дуже важливе питання. І я думаю, що ми допоможемо нашій державі, нашим громадянам зараз, і прокуратурі як такій, дійсно, щоб вона зайняла той статус, той рівень, який достойна це зробити. І я думаю, що це буде саме той, якщо хочете так пафосно, то це буде той акселератор, який зможе запустити, дійсно, підвищення не тільки статусу, але й підвищення сприйняття позитивного прокуратури в суспільстві, їх довіру до цього органу.

Тому я дуже вдячний, і хотів, дуже вдячний, ще раз подякувати Василю Івановичу, що в нього є порох в порохівницях і бажання рухатися виключно в межах Конституції і виключно керуючись правовою політикою. Тому що ще раз кажу, це важке питання, воно складне політично, воно точно, буде важко Василю Івановичу відстоювати свої інші питання, буде багато, напевно, ворогів. Але, Василь Іванович, я точно поруч з вами в цьому питанні і пов’язане із цим, я думаю, що більшість комітету також. Тому що все-таки ми Комітет правової політики, і Конституція мусить працювати в нашій державі.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Коли ви ведете питання про порох, ви намекаєте на мій вік?

ДЕМЧЕНКО С.О. Василь Іванович, я намекаю на те, що... на порох, тому що незважаючи на вік попередніх… я вже казав.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хорошо, я зрозумів.

Шановні колеги, я пожартував, трохи потрібно розрядки. Я не дипломат, а десь хочу так, щоб воно було по-людськи, щоб ми один на одного не точили зуби.

Шановні колеги, я хотів би одне. Давайте ми уточнимо, як, пане Сергію, і хто там, і пан Фріс теж стосовно цього казав, як ви? Я вибачаюсь, там, мабуть, непотрібно вказувати: виконуючий обов'язки. Шановні колеги, ви знаєте, ситуація, яка у нас є, просто звернутися, мабуть, да, чи ініціювати звернення, типу тонкий намек на товсті обставини, комітету звернутися. Да? От і все. Тому що я ж думаю, що це завтра воно не буде, воно буде післязавтра, а післязавтра, а в комітеті написано щось інше, в рішенні комітету. Тому давайте ми абстрагуємося комітетом. Ви розумієте, з яких бачень я про це веду розмову. Тому що, я думаю, що це справа не жовтня місяця, а може й жовтня, не знаю. І тому давайте ми уточнимо все-таки алгоритм рішення, яке ми повинні прийняти зараз.

Будь ласка, пане Сергію.

ВЛАСЕНКО С.В. Алгоритм?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

ВЛАСЕНКО С.В. Алгоритм, Василь Іванович, простий. Ми зараз повинні констатувати, що виникають питання конституційного характеру, згідно з яким прокуратура віднесена до розділу «Правосуддя» і правоохоронним органом не є. А це викликає у нас як у Комітету правової політики питання, що це юрисдикція нашого комітету. Оце перша частина рішення нашого. Аргументація всім зрозуміла, 131-1 в розділі, прокуратура не правоохоронний орган і так далі, і далі. Це перша частина питання.

Друга частина питання. Ми уповноважуємо вас, шановний Василь Іванович, провести перемовини і з керівництвом Комітету правоохоронної діяльності, і з керівництвом Верховної Ради щодо організації спільної наради або спільного засідання двох комітетів за участю керівництва Верховної Ради з метою розв'язання питання, пов'язаного із передачею цих повноважень від них до нас. Але знову-таки так м'яко це треба написати, щоб це їх дійсно не… Ну, що ми хочемо з ними це обговорити. Це обговорення питання щодо віднесення, в який комітет відноситься питання прокуратури у зв'язку з тим, що це частина правосуддя.

Два питання ми вирішуємо, і далі ви, Василь Іванович, виходите в контакт з Іонушасом, з Головою Верховної Ради щодо форматів, можливих організацій, коли і як, за чиєю участю і так далі.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Сергію… Сергій! Я до приданих сил секретаріату.

ВЛАСЕНКО С.В. А, вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви чуєте?

БОЖИК В.І. Тут ще Василь Іванович говорив, що, можливо, не вказувати, що в.о. голови комітету, а, напевно, керівництво комітету.

ВЛАСЕНКО С.В. Да. Дивіться, я ж не про формули зараз говорив. Я говорив про думку. Звичайно, що уповноважений керівника комітету.

СОБОЛЄВ С.В. Василій Іванович, я в дорозі просто, поганий зв'язок. І я тому тільки аудіо. Я підтримав би це рішення. Я теж це пропонував, не забути Голову Верховної Ради або заступника, Першого заступника Голови, в чиї повноваження входять відання цих комітетів. І я підтримав би це рішення, як сформулював його пан Сергій Власенко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, ви даєте на наш розсуд, виходячи з таких правових позицій висловлених, наше рішення, так чи ні?

ВЛАСЕНКО С.В. Конєчно, сформулюємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сформулювати. І вам буде таке рішення роздано. Ви не будете заперечувати?

ВЛАСЕНКО С.В. Не будемо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Щоб потім, колеги, …не голосували публічно. От не було неперевіреного консенсусу усіх членів комітету. Я думаю, що більшість таких, з вашого дозволу, тоді ми це питання вирішуємо, підготувати це, і ми можемо на наступному комітеті вам дати текст і його проголосувати, якщо на те пішло. Не буде заперечень?

_____. Василь Іванович, золоте рішення, тут найграмотніше.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спасибі.

Отже, переходимо до «Різного», шановні колеги. У нас в «Різному» тут накопичилось трохи запитань. Стосовно, шановні колеги, ви бачите, як будується практика в житті. Ми не небо колем вилами – ми робимо справу ту, що потрібно...

ВЛАСЕНКО С.В. А деколи б хотілось, Василь Іванович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Що-що?

ВЛАСЕНКО С.В. Кажу, деколи б хотілося небо вилами поколоть.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Та хотілося б, да. Шановні колеги, от в «Різному», я зачитую, у вас воно є: «Про створення робочої групи щодо практики застосування законодавчих актів державними органами в аспекті укладання угод про визнання винуватості у справах про корупційні і кримінальні правопорушення та вдосконалення законодавства у цьому питанні».

Вам пропонується, шановні колеги, оскільки йде про кримінально-виконавчі провадження, розумієте, про що йде, ми комплексно підходимо, тому що ми не можемо влізти в правове поле контролю за здійсненням правосуддя, ми не це робимо. Там написано все, що ми робимо. Професіонали стосовно виконання у нас підкомітет пана Фріса. І на базі цього комітету пропонується створити групу. Шановні колеги, це пропонується підняти інтересний пласт: захисту, по-перше, приписів Конституції, незворотності покарання, невідворотності...; друге – захисту інтересів держави; і третє – забезпечення принципу справедливості. Це є складові частини верховенства права. І тому таке пропонується: створити групу, цій групі доручити, чи як, за рішенням нашим. Але це потрібно перевірити. Я не буду наводити приклади, ви їх всі знаєте. Тим більше я вам скажу, я цього просто не знав, тоді я тільки взнав, що коли проблеми ми побачили разом з паном Власенком. Я пам’ятаю конституційне подання, деякі теж у нас, ми зійшлись в Конституційному Суді з однаковими конституційними поданнями, а йшли різними фарватерами і навіть є різна мотивація, але та форма була одна.

Тому я хотів би, щоб ми обговорили це питання, і воно у нас не виникало потім: а чого ми туди влазимо, а що це таке? Якщо ви вважаєте, що ми не можемо туди йти за своїми функціональними обов’язками, – шановні колеги, можемо, це наша сфера

діяльності, це предмет парламентського контролю. Це безпосередньо наша робота, її потрібно робити. Може, це ми її не робили, ми ж не зря не робили, але її потрібно робити, тому що, тому що.

Я на одному прикладі скажу, на одному прикладі скажу. Коли в якусь філантропську організацію, яка б вона не була, падає одночасно небагато-немало 100 мільйонів премії, тому що вони реалізують ці угоди. Це вже в порядку виконання, причому подивіться ж як, чи вони вирішують питання гроші передати військам, прямо кажучи, чи передати зброю. Нормально? Є тут проблема, є повноваження? І хто у нас з ружьем в країні? У нас же є стаття і Конституція про це каже, і 15-та, і 17-та, що таке Збройні Сили України і хто такі громадяни України. І обов'язок Конституція передбачає по захисту держави. Це що? Воно все тут… в тому числі і незворотність покарання. Якщо ми бачимо, що допустимо звільняти від конфіскації майна, це проблема чи ні?

Десь в такому ракурсі і пропонується обговорити, і створити групу, давайте ми сьогодні, робочу групу, створимо. Я би дуже просив би Ігоря Павловича прийняти, приютити на базі свого підкомітету, щоб ми там працювали.

ФРІС І.П. Василь Іванович, не бачу жодних заперечень, якщо комітет визначить підкомітет з питань організації діяльності органів юстиції, органів виконання покарань та пробації необхідність складення робочої групи щодо напрацювання та пропозицій щодо внесення змін до законодавства, абсолютно не проти.

Єдине, я ніколи не чув, щоби в рішеннях судів визначалося питання передачі зброї якоїсь, швидше за все, це, напевно, стосується щодо укладення угод між особами, які підлягають кримінальному переслідуванню та слідством в частині перерахування якихось коштів. Зброю, я не чув, щоб суд приймав рішення, щоби вони передавали якусь зброю...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не казав за рішення судів. Я сказав за виконання угод.

ФРІС І.П. Василь Іванович, по виконанню угод вони і зброю, напевно…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чи грішми, чи зброєю.

ФРІС І.П. Я не чув, щоб зброю передавали. Навряд чи ми зможемо опрацьовувати якісь питання, пов'язані зі зброєю, це не є предметом...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Значить, Ігор Павлович, тим більше є запитання, так же чи ні?

ФРІС І.П. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, і тому давайте ми так. Чи погоджуєтесь ви про створення цієї групи? Давайте ми це візьмемо і проголосуємо. Якщо ні, ми можемо персональним голосуванням прийняти це рішення, щоб не було так, як десь сьогодні трохи так було, що...

ВЛАСЕНКО С.В. Василь Іванович, давайте зробимо в такий спосіб. Давайте ми попросимо Ігоря Павловича прийняти всі кандидатури, хто хоче бути в цій робочій групі, а на наступному засіданні затвердимо персональний склад. Я думаю, що зараз у нас можуть бути проблеми з кворумом і всім іншим…

ФРІС І.П. Сергій Володимирович, а як ви вважаєте, треба направити виключно членам комітету вказану пропозицію чи всім народним депутатам України?

ВЛАСЕНКО С.В. Ні-ні, це комітетська робоча група. Навіщо…

ФРІС І.П. Комітетська. Тоді направимо всім членам комітету пропозиції щодо…

ВЛАСЕНКО С.В. Звичайно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, це не позбавляє можливості, що хто бажає, вирішити самим, Павлович.

ФРІС І.П. Василь Іванович, я думаю, що, якщо буде створена робоча група, то можуть будь-які направити до нас звернення щодо їх долучення до неї.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так точно.

Шановні колеги, я правильно зрозумів, що офіційно ми з вами узгодили питання створення такої групи на базі підкомітету з питань діяльності органів юстиції, органів виконання покарань та пробації, як це і передбачено Законом про комітети. Не буде запитань?

ФРІС І.П. Василь Іванович, дозвольте трошечки по-іншому сформулювати. Давайте сформулюємо, що на підставі обговорення, яке сьогодні відбулося на комітеті, доручити секретаріату комітету направити відповідні пропозиції щодо долучення членів комітету до складу робочої групи, а затвердження цього складу робочої групи і початок її створення запропонувати на наступне засідання комітету.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так. На наступному засіданні, да. Зрозумів. Спасибі. Секретаріат, все зрозуміло.

Так, шановні колеги, і у нас інше запитання.

БАБІЙ Р.В. Ще запитання було, Василь Іванович, в « Різному» …

ГОЛОВУЮЧИЙ. Є у нас Роман Вячеславович Бабій. Є?

БАБІЙ Р.В. Да. І в «Різному»…

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, в «Різному». Шановні колеги, я хочу надати слово колезі, тому що питання, яке ним запропоноване, пропонується розглянути в питаннях «Різне», і він зараз доповість про що йде мова, щоб ми не гаяли часу.

Будь ласка, Роман Вячеславович.

БАБІЙ Р.В. Колеги, дивіться, я так розумію, що з цього питання нам потрібне голосування. Але я не впевнений, чи зараз є у нас кворум. То чи є сенс витрачати зараз на доповідь мені час.

_____. Кворуму немає точно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Немає?

_____. Немає кворуму.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, от наш колега старший, він проводить сигнальне голосування, мабуть, ми не будемо такого проводити, на жаль.

БАБІЙ Р.В. Шкода, але, ну що ж, маємо те, що маємо, як кажуть.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Роман Вячеславович, вибачте...

БАБІЙ Р.В. Тоді на наступне засідання, Василь Іванович, я попрошу...

ВЛАСЕНКО С.В. Так а що ти хотів обговорити, Роман Вячеславович?

БАБІЙ Р.В. Я хотів уповноважити виконуючого обов'язки голови звернутися до Президента...

_____. По медіації?

БАБІЙ Р.В. Щоб він розглянув пропозицію про встановлення Дня медіатора.

ВЛАСЕНКО С.В. На наступному засіданні першим питанням, і все, і проголосуємо.

_________. Думаю так теж.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І в нас ще одне питання. Шановні колеги, це я хочу просто вам довести до відома, що у нас на сьогоднішній день багато законопроєктів, які є в підкомітетах, пройшли апробацію, будемо так це називати, в ГНЕУ. Є експертні висновки, і вони, мабуть, готові в тому, що їх можна призначити до слухань в комітеті, ці законопроєкти. Подивіться, будь ласка. Особливо, ви знаєте, коли просить Кабінет Міністрів, і просить по конкретних...

ФРІС І.П. Василь Іванович, дозвольте, будь ласка. У нас там є один євроінтеграційний Закон 8084. Він був узгоджений повністю до другого читання з Міністерством юстиції, з громадськими організаціями, з усіма стейкхолдерами. Це Закон про громадські об'єднання (8084). Він пройшов комітет. Якщо можна було б його подати на розгляд Верховної Ради, це було б ще одне виконання наших євроінтеграційних зобов'язань.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Секретаріат. Ігор Павлович, уже його відправили під купол. У нас задача яка? Оці тонкощі, я скажу вам відверто, я не знаю, яку там нажать кнопочку чи пружиночку, щоб його там включили в порядок денний. Так я розумію, пане Ігорю?

ФРІС І.П. Я думаю, якщо звернення виконуючого обов'язки голови комітету на Голову Верховної Ради буде, він, я впевнений… Він просто загубився, да, він абсолютно прийметься, мені здається, всіма.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, ваша воля, ми будемо виконувати.

Прошу секретаріат, я думаю, що ми повинні його вже в понеділок, а може і завтра, занести в приміщення… Що значить, кого не буде? Що значить, не буде? Шановні колеги, давайте в понеділок, не знаю. У нас час, якщо це горить, то його треба тушить, якщо не горить, давайте в понеділок.

ФРІС І.П. Василь Іванович, воно точно не горить, але воно...

ГОЛОВУЮЧИЙ. В понеділок, до понеділка ми підготовимо, в понеділок лист зайде до Верховної Ради.

ФРІС І.П. Приймається.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І подивіться, шановні колеги, що там є. Добре? І можна що нам віддати, того що… Ми зараз збиралися із секретаріатом, я запитую, де справи з підкомітетів, причому я назвав справи по логіці мислення 35-річного судді, справи до розгляду, законопроєкти до розгляду на комітеті. Тому давайте, щоб ми його, так сказати, а тоді ще буде лежати там під куполом, а будуть казати, що ми не розглянули, шановні колеги. Добре?

Я бажаю всім успіхів. Спасибі. На цьому засідання роботи комітету… Всім здоров'я, тихої ночі. З повагою до вас усіх, бажаю вам всього найкращого. Німченко.